

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

என்பதையும் இம்மன்றத்தினர்க்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். மற்றும், அறிக்கையிடப்பட்ட கிராமங்களிலுள்ள மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நான்கு திங்கள்களுக்கு கார்ட்காலப் படி வழங்கப்படும் என்றும் நாம் தெரிவித்திருந்தோம். கிராம அலுவலர்களை பொறுத்த மட்டில் இரண்டாம் சம்பள ஆணைக் குழுவின அறிக்கை பெறப்படுகிற வரையில் அவர்களுக்கு இடைக்கால உதவித் தொகை வழங்கப்படும் என்றும் அரசு அறிவித்திருக்கிறது. இந் நடவடிக்கைகளுக்காக சட்டமன்றத்தின் மரபியல் ஒப்புதலைப் பெறுவதற்கு இத்துணை மதிப்பீடுகளின் வாயிலாக வாய்ப்புப் பெறப்பட்டுள்ளது. மாநில நகராட்சிப் பணிகளிலுள்ள பணியாளர்களுக்கு ஒய்வூதிய நலன்களை விரிவுபடுத்துவது பற்றி அரசு எடுத்துள்ள மற்றொரு முடிவினை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரவேற்பார்கள் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. 8-வது மானியத்தின்கீழ் இதுபற்றிய குறிப்பைக் காணலாம்.

நமது திட்டங்களை வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்துவதற்கு திறமைபடைத்த, புதுமுறைப்பாங்கு பெற்ற நிர்வாக இயந்திரம் இன்றியமையாதது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒப்புக் கொள்வர். அத்தகைய சீரிய நிர்வாக முறையை வளர்க்க வேண்டுமென்றால், புதுமுறை மேற்பார்வைத் துறையில் (Modern Management) ஏற்பட்டு வரும் நுண்ணிய உத்திகளைப் பயன்படுத்தி நமது நிர்வாக நடைமுறைகளை எளிமைப்படுத்த வேண்டும். மக்களுக்குத் தொண்டாற்றும் நிர்வாகத் துறைகள் பலவற்றில் மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதில் இடர்மிருந்த அரசு நடைமுறைகள் பலவற்றால் நீண்ட கால தாமதமும், தடைகளும் ஏற்படுகின்றன. அரசிற்கும் பொதுமக்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்படும் அத்தகைய இடங்களில் நிலவும் தடைகளை நீக்கும் பொருட்டு, தலைமைச் செயலகத்தில் நிர்வாக அமைப்பு—முறைகள் சீரமைப்புக் குழு (Organisation and Methods Cell) ஒன்றை அரசு அமைத்துள்ளது. இக்குழு அரசு நடைமுறைகளை அறிவியல் முறையில் ஆயும். இந்தச் சீர்திருத்தத்திற்காக சட்டமன்றத்தின் இசைவு 8-வது மானியத்தின்கீழ் வேண்டப்பட்டுள்ளது.

இத்துணை மதிப்பீடுகளில் அடங்கியுள்ள பிற திட்டங்கள் குறித்து சிறப்பாகக் கூறுவதற்கு ஏதுமில்லையெனக் கூறி 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்குரிய இந்த முதல் துணை மதிப்பீடுகளை ஏற்கும்படி இம்மன்றத்தை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

8. தமிழ்நாடு மின்சாரவாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

THIRU K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, Sir, generally speaking on the Electricity Budget presented to this House, I am in complete agreement that there is progress in our State, but I do not want the party that is in power to run away with the impression that what we achieved during the past 17 years was very little when compared to what they have achieved during the last three years. But they should realise that we have planned

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. கே. வினாயகம்]

and produced electricity and gave them plenty of it. So, do not stagger us with statistics that during this year, during the last year and during the year before, you have given so many rural electrification connections. Would it have been possible if we had not planned and executed the scheme? We have stabilised the Board. (Interruption) Yes, they are your officers now and they are going to be my officers to-morrow.

Sir, that is the impression that I want to give to you and so do not go to the villagers and say that you have given them so much of electricity. Of course, my compliments are there for the staff and the Members of the Board. Now you tell us that you have got your own ambitious programme of electrification of all villages before 1972 and I wish you success but I am sure I have my own doubts about it. In the financial statement you have stated that it will be done under a special programme. You are dangling this carrot before the hungry donkey and you should not run away with the impression that you can achieve this task and if you have that impression, God only can save you. It is not such an easy affair to accomplish it before 1972. What is the Budget provision you have made? I tell you that this is only political propaganda to satisfy the villagers. How are you going to manage to get extra finance to implement this scheme? Let us see how you do it.

Now, I am coming to the faults committed by the Electricity Board. There are instances where there are frequent failures of electricity in the City of Madras. For instance, there is such a failure of electricity in the Vadapalani area from where our Hon. Chief Minister has been elected—very seldom he visits this area. But I live there and I know every second day and that too during the peak hours in the business locality—between 7 and 10 p.m. there is failure of electricity. Unfortunately the peculiar thing is that when one line goes off another line gets electricity and also for one house electricity comes and in the case of another house it goes off.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : முதல் அமைச்சர் தொகுதியில் எல்லா விளக்குகளும் எரிந்தால் முதல் அமைச்சர் தொகுதியில் மட்டும் எல்லா விளக்குகளும் எரிகின்றன என்று நீங்களும் 'ரிட்'-டுக்குப் போய் விடுவீர்களோ என்று பயந்துதான் அப்படி எரிகிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஆகவே, இப்படிச் செய்வதற்காக அதிகாரிகளைத் தூண்டிச் செய்கிறீர்களா?.

திரு. கே. வினாயகம் : இவ்வளவு சுலபமாகச் சொல்லிவிட்டு தங்கள் பொறுப்பைத் தட்டிவிட முடியாது. மக்கள் எதிர் பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் வருவதே இல்லை; வந்தாலும் நேரடியாக ஸ்டுடியோவிற்குப்

[1970 ஆகஸ்ட் 28]

போகிறார்களே தவிர பக்கத்தில் விளக்குகள் எரிகின்றனவா என்பதைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இது தவறான விஷயம் பிரசாரம். நான் என் தொகுதிக்கு அடிக்கடி போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். திருத்தணியில் திரு. வினாயகத்தைக் கண்டு ரொம்ப நாள் ஆகிறதே என்று அங்குள்ள மக்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள்.

TURU K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, coming to the subject, I have no quarrel with the staff at the higher level. They are very conscious. They take our instructions. When we make our request they pass some orders but they are not properly carried out by the officials at the lower level. The orders passed by them do not percolate quickly to the lower level. So far as the rural electrification is concerned, the rural people find it difficult to get electric connections for their pumpsets and this defect must be rectified.

Regarding the recommendations of the Wage Board, I also feel that they should be implemented completely because their demand is so much and reasonable but *modus operandi* adopted by the Board and the Government is not correct. After all they are all our workers and you must call them for discussion and effect reapproachment between them and the Board. If it had been done, a lot of misunderstanding would have been avoided.

These are general remarks but I have got instances to show where the Government have not functioned properly. Now I want to refer to one instance relating to the Silamani village which is very near to Madurai town. That is a matter of public importance and everybody has got to know about it. There is an applicant by name Rahamalla Beevi. She is a Muslim lady and she has applied for electric connection for her well. There has been another person, Sathuli. That person wanted electric current for his new well. He did not like to get electric energy from another. He went to Munsiff Court. He got a stay order. On the production of stay order granted by Munsiff Court, the department went on appeal to vacate the stay order, to get orders empowering the Board to give connection. What did the Board do? The Board took proper action. They called for application. The applicant executed a bond also and was prepared to pay the charges, whatever is fixed by the Board. In the meanwhile the concerned Minister for Electricity paid a visit to Madurai. Some people have influenced him and he seems to have phoned to Superintending authority and told him not to give connection. You are all talking of digging wells and giving connection for all people. But in an individual case, why should the Hon. Minister take an unusual interest? I cannot understand.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி கொறடா அவர்கள் மின்சாரம் கொடுப்பதில் ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சொல்கிறார்கள். நான் முதலிலேயே பதில் சொல்லி விடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

1970 ஆகஸ்ட் 28]

THIRU K. VINAYAKAM : Now you are walking into the trap. I have enough evidence.

* மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அந்த மின்சாரம் கேட்டு இருக்கும் உறுப்பினர் அவர்கள், அவருக்குச் சொந்தம் இல்லாத நிலத்தில் கிணறை வெட்டித் தவறுதலாக மின்சாரம் கேட்டு இருக்கிறார்கள் என்று பல பேர் புகார் என்னிடத்தில் நேரடியாகச் சொன்னார்கள். தகுந்த அதிகாரிகளை அனுப்பி அதைப்பற்றி விசாரிக்கும்படி சொன்னேன். விசாரித்துப் பார்த்தார்கள். அதில் சில சந்தேகங்கள் வந்தன. அதற்குப் பின்னாலே, கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். கொடுத்து இருக்கிறோம். ஏதாவது தகராறு இருக்கிறது என்று தெரிந்தால் அதை விசாரிக்க அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. சிக்கல் வரவேண்டாம் என்பதற்காகச் சட்ட இலாகாவிற்கு அனுப்பி அபிப்பிராயம் பெற்ற பிறகு கொடுக்கப் பட்டது. குற்றச்சாட்டு என்று தயவுசெய்து உறுப்பினர் அவர்கள் பேசக் கூடாது.

திரு. கே. வினாயகம் : அமைச்சர் அவர்கள் தமிழில் சொன்னதால், நானும் எல்லோருக்கும் தெரிய வேண்டும் என்பதற்காகத் தமிழிலேயே சொல்கிறேன். அமைச்சரவர்கள் அதில் ஏதேனும் தவறு இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். அந்த ஊர் எம்.எல்.ஏ. அவர்களும்—நான் இதை எல்லாம் சொல்லக் கூடாது என்று நினைத்தேன், இப்போது சொல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது—அந்தத் தொகுதியின் எம்.பி. அவர்களும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்து இருப்பதால் இப்படிப் புகார் வருகிறது. மனுப் போட்டவர் சையது என்பவர். அவரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருப்பதால்தான். இந்த மின்சாரக் கரண்ட் வேண்டுமென்று கேட்டு இருப்பவர் காங்கிரஸ்காரராக இருப்பதால் அந்தக் காரணத்திற்காக unusual interest என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்களே அது மாதிரி இருக்கிறது. மேல் நிலையில் இருப்பவர்கள், கொடுக்கலாம் என்று சொல்வதுதான் நல்லது. கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்வதற்கான காரணங்கள் என்ன? இந்தப் பகுதியில் இருக்கும் எம்.எல்.ஏ., எம்.பி. இருவரும் போய் . . .

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : விளக்கிச் சொல்கிறேன். இணைப்பு தரக்கூடாது என்பது, காங்கிரஸ்காரர் என்பதற்காக அல்ல. பெருமதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர், கழகத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று சொல்வது தவறான வாதமாகும். எதிர்த்தரப்புக்காரரும், மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்டவர்களும் என்னை வந்து பார்த்தார்கள். இரண்டு தரப்பாரின் வாதத்தை வைத்துத்தான் சட்ட இலாகாவிற்கு அனுப்பினோம். மற்றதெல்லாம் தவறான கருத்து என்பதை உறுப்பினர் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

திரு. கே. வினாயகம் : அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே கேம்ப் போட்டு இருக்கும்போது ராஜபாளையம் சென்று இருந்த சூப்பிரன் டெண்டிங் இன்ஜினியரை போனில் அழைத்துப் பேசிச் சொன்னதற்கு

[1970 ஆகஸ்ட் 28]

என்னிடத்தில் ஆதாரம் இருக்கிறது. அமைச்சர் புகார் வந்ததால் விசாரிக்கச் சொன்னேன் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்யாமல் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டா செய்கிறார்கள்? நிலம் அவர்களுக்குத்தான் சொந்தம் என்பதற்கு கர்ணம் சர்டிபிகேட் இருக்கிறது. கோர்ட் ஜட்ஜ்மெண்ட் வாங்கித் தந்து இருக்கிறார்கள். இவ்வளவுக்கும் பிறகு அவர்களுக்கு என்ன சந்தேகம்? நம்முடைய அதிகாரிகள் பரிசீலிக்கவில்லையா? இப்படி சாக்கு சொல்வதால் லாபம் இல்லை. வாதத்திற்கு வாதம் எழுப்பி அமைச்சர் அவர்களால் பதில் சொல்ல முடியாத அளவுக்குச் சூழ்நிலை உண்டாக்க முடியும். அவர்களே இதில் தலையிட்டு, கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். கொடுக்கலாம் என்று லீகல் ஆபிசர் சொல்லி இருக்கிறார். நான் இங்கே இருக்கும் வாசகத்தைப் படிக்கிறேன். On the telephone instruction from the Hon. Minister for Electricity not to connect the service as the party was not in possession of land என்று இருக்கிறது: நிலம் அவர்களுக்குச் சொந்தம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். சொந்தம் என்பதற்கு அத்தாட்சி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அவர்கள் 10 எச்.பி. கேட்டி ருந்தார்கள், விவசாயிகளுக்குத் தெரியும், உங்களுக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ எனக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. கே. வினாயகம் : 10 எச்.பி. இல்லை, 15 எச்.பி.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : 15 எச்.பி. என்றே வைத்துக் கொள்வோம். 15 எச்.பி. என்றவுடன் சந்தேகம் வந்துவிட்டது. ஆகவே, அவர்கள் நிலம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். நிலம் இல்லாதவர்கள் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான இடத்தில் கிணற்றை வெட்டிப் பலருக்குப் பாசனம் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவேதான், உடனே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அனுப்பி விசாரிக்கச் சொன்னேன். அவர்களுடைய பதிலுக்குப் பின்னாலே, சட்ட ஆலோசனைக்கு அனுப்பினோம். முறைப்படி நடந்து வந்திருக்கிறது. வேறு ஒன்றும் இல்லை: மேலும், மேலும் திருப்பித் திருப்பிப் பேசுவதிலே அர்த்தம் ஒன்றும் இல்லை.

திரு. கே. வினாயகம் : அமைச்சரவர்கள் புதிய புதிய கருத்தைச் சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ளப் பார்க்கிறார்கள். அவர்களுடைய சொந்தமான நிலத்தில் பம்பு செட் போடக் கேட்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் நிலமா இல்லையா என்பது அதிகாரிகளுக்குத் தெரிகிற முறையில் டாகுமெண்ட் இருக்கிறது. 15 எச்.பி. எப்படி வைத்துக் கொள்ளக் கேட்கிறார்கள் என்பதற்காக டாகுமெண்ட் இருக்கிறது. 4 ஏக்கர் எனக்குச் சொந்தம். 15 ஏக்கர் மற்றொரு வருக்குச் சொந்தம். (Joint cultivation) என்பது அனுமதிக்கப் பட்டது.

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. கே. வினாயகம்]

'Joint cultivation is allowed under the indemnity board'

இதை எல்லாம் பார்த்தபிறகுதான் அதிகாரிகள், இது நியாயம் என்று ஒப்புக்கொண்டு மின்சாரம் தர இசைந்தார்கள். அவர்கள் தரப்போகிற நேரத்தில், அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து, தரவேண்டாம் என்று டெலிபோன் வருகிறது. அந்த அதிகாரிகள் என்ன எழுதி இருக்கிறார்கள் தெரியுமா?

'It is so inconvenient for us but what to do because. . . .'

போன் மெசெஜ் கொடுக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கும் குப்பிரன் டென்டிங் இன்ஜினீர், சீஃப் இன்ஜினீருக்கு எழுதுகிறார்.

'In the meanwhile the Hon. Minister for Electricity gave instructions over trunk call on 11th February 1970 (whereas I was on camp at Rajapalayam) not to give service connections as the party was not in possession of the land'.

அது இவருடைய லாண்டு என்று கோர்ட்டில் நிர்ணயமாகியிருக்கிறது. அப்படி எல்லாம் வந்த பிறகு, கொடுக்கிற நேரத்தில், இப்படி இல்லை என்று

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : காங்கிரஸ் கட்சிக் கொறடா அவர்கள் என்ன குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் என்பது எங்களுக்குப் புரிய வில்லை. விளக்கமாகச் சொன்னால் புரியும். அவர்கள் பேச்சிலேயே ஆரம்பித்தார்கள். தொடக்கத்திலேயே குறிப்பிட்டார்கள். எனக்குப் புரிந்தவரையில், இரண்டு பேர்களிடையே தகராறு, பக்கத்துப் பக்கத்து இடம். தகராறைப்பற்றி ஆரம்ப உரையிலும் சொன்னார்கள். முடிவுவரையிலும் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி விசாரித்தார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் விசாரிக்கக்கூடாது என்பது உறுப்பினர் அவர்களுடைய வாதமா? அல்லது போர்டு ஒரு முடிவுக்கு வந்தால், அது தவறு என்று அமைச்சருக்குப் புகார் வந்தால் அந்தப் புகாரை விசாரிக்கவே கூடாது, போர்டு இஷ்டப்படியே செய்யவேண்டும் என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்கிறார்களா? விசாரித்து; சட்ட இலாகாவிற்கு அனுப்பி, சட்டப்படி எது நியாயம் என்று கருதப் பட்டதோ அதை நிலைநாட்டிய அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டு வதற்குப் பதிலாக ஒரு வழக்கறிஞர் அதைப்பற்றி இழிவாகச் சொல்வது சரியல்ல.

இரண்டு பேர்களுக்கிடையே தகராறு. இது புதியது அல்ல. பல இடங்களில் எலக்ட்ரிஸிடி கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படும்பொழுது இம்மாதிரித் தகராறு வரக்கூடியதுதான். எனக்குக்கூட ஒரு மனு வந்தது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு நகல் போட்டு எனக்கு ஒரு மனு வந்தது. சொந்தக்காரருக்குத் தெரியாமல் சட்ட விரோதமாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று மனு வந்தது. அதை விசாரித்து ரிப்போர்ட்டு கொடுக்கும்படி கேட்கிறோம். விசாரித்து நியாயம் வழங்குகிறோம். அமைச்சருக்கு மனு வந்தால், அந்த மனுவை விசாரித்து, யார் பக்கம் நியாயம் இருக்கிறது என்று பார்க்கிறோம். இது குற்றமா? ஒரு தகராறு ஏற்பட்டால், அதைப் பற்றி அமைச்சருக்குப் புகார் வந்தால், அதை விசாரிக்க உத்தரவிட்டு, நியாயம் வழங்குவது எப்படித் தவறாகும்?

[1970 ஆகஸ்ட் 28]

திரு. கே. வினாயகம் : இப்பொழுது நான் ஒரு விஷயத்திற்கு வருகிறேன். இந்த முழு ஃபைலையும் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அவர் அதை வரி வரியாகப் படிக்கவேண்டும். எங்கே குற்றம் இருக்கிறது என்று கண்டுபிடித்து இந்த சபைக்குச் சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால், எல்லா ஸ்டேஜஸ் என்று சொல்கிறார்களே, அது மாதிரி எல்லோரும், லீகல் அட்வைஸர்ஸ் பார்த்த பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது போர்டு. திடீர் என்று போர்டு இதில் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை. கோர்ட்டுக்கு போயிருக்கிறது விஷயம். கவர்ன்மெண்ட் ப்ளீடர் அட் மதுரை பார்த்திருக்கிறார். சென்னையில் ஒரு கவர்ன்மெண்டு ப்ளீடர் இருக்கிறார்.....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : போர்டு செய்வதையெல்லாம் சரியென்று சொல்ல முடியாது. போர்டு சில சமயங்களில் சரியான முடிவு எடுக்காமல் இருக்கலாம். ரூ. 1,000 பெறுமான நிலத்தை லட்ச ரூபாய் பெறும் என்று முன்பு போர்டு முடிவுக்கு வந்ததே, அது மாதிரி நடக்கலாம், அதை நாங்கள் முன்பு எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் பொழுது சுட்டிக்காட்டினோம். அம்மாதிரிப் புதாரர்கள் வரும்பொழுது அரசாங்கம் அதைப்பற்றி விசாரணை செய்யவேண்டாமா? போர்டு செய்வதெல்லாம் சரி என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சிக் கொறடா அவர்கள் சொல்வது நல்லது அல்ல. சில சமயங்களில் தவறுகள் நடைபெறலாம். அதைப்பற்றி விசாரிக்கத்தான் வேண்டும். விசாரித்த பின்னர் போர்டு முடிவு செய்தது நியாயம் என்று முடிவுக்கு வருவதற்குக் கூட வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால், அமைச்சர் விசாரிக்கவே கூடாது என்று தடை உத்தரவு போடுவது எதிர்க்கட்சிக்ே கூட ஆபத்தாக வந்து முடியும்.

திரு. கே. வினாயகம் : இதில் எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மனுக் கொடுத்த தேதி என்ன? ஓர் ஆண்டுக்கு முன்பு கொடுத்தது. கரெண்ட் ஓராண்டு 6 மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் தருவது என்பதுதான் இந்தக் காரணிய சர்க்கார் செய்வது? இவர்கள் சொல்வதைப்போல் வக்கீலுக்கு அனுப்புவது, வக்கீல் அபிப்பிராயம் கொடுத்தபிறகு, போர்டு செய்தது சரி, அல்லது சரியில்லை என்று சொல்வது என்பது அல்ல. இதிலே உண்மை என்னவென்றால், மின்சார மந்திரியும், நம்முடைய இண்டஸ்ட்ரீஸ் மினிஸ்டரும் மற்றும் எம்.பி., எம்.எல்.ஏ. இவர்கள் ஒன்று சேர்ந்துதான் இதைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்..... (அமைப்பு காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் ஆரவாரம்)

***மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி :** மாண்புமிகு நண்பர் திரு. கே. வினாயகத்திற்கு ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு தகராறு ஏற்பட்டது. ஒரு நிலத்திற்கு மின்சார இணைப்புத் தருவது பற்றி ஒரு தகராறு ஏற்பட்டது. தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, முதலிலேயே இரண்டு பேர்கள் தகராறு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) நீங்கள் சொன்னதைத் தான் சொல்கிறேன். போர்டு செய்ததெல்லாம் சரியாக இருக்கும்

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. மு. கருணாநிதி]

என்கின்ற வாதத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்களும் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது, நானும் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால், தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபொழுது, எருக்கன் சேரி நிலத்தைப்பற்றிய விவகாரத்தை எழுப்பியது எல்லோருக்கும் தெரியும். ரூ. 1,000, 2,000 பெறுமான நிலத்தை லட்ச ரூபாய்க்கு வாங்கியதுபற்றிய தகராறு எழுப்பப்பட்டது அப்பொழுது அமைச்சராக இருந்த திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களிடம் நாங்கள் எடுத்துச்சொன்னபொழுது, அதை அவர்கள் விசாரித்து, அதன் பேரில் முடிவுக்கு வந்ததெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும். போர்டு சில நேரங்களில் தவறுகள் செய்யக்கூடும். ஆகவே, அமைச்சரிடம் விவகாரம் வந்து, அமைச்சர் அதை விசாரிக்கச் சொல்லி, மறுபடியும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கொடுக்காமல் போய்விட்டால் அது தவறு என்று சால்லலாம். அப்படிக் கொடுக்காமல் இல்லை. சட்ட ரீதியாக ஏதாவது தவறு இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்து பார்த்தபிறகு கொடுத்திருக்கிறார். இதில் என்ன விவகாரம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

நான் இன்னொன்றையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கோடம்பாக்கத்தில் சரஸ்வதி வித்தியாலயம் பள்ளிக்கூடம் இருக்கும் இடத்தில் மத்திய சர்க்கார் போஸ்ட் ஆபீஸ் வைக்கவேண்டும் என்று வந்தது. வந்தவுடனே நாங்கள் சரஸ்வதி வித்தியாலயத்தை வினாயகம் அவர்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கே போஸ்ட் ஆபீஸ் வைத்துவிடலாம் என்று முடிவு செய்துவிடவில்லை. வினாயகம் அவர்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்தானே, ஆகவே, அந்த இடத்தில் போஸ்ட் ஆபீஸ் தான் வைக்கவேண்டும், பள்ளிக்கூடத்தை காலி செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் யாரும் கூறிவிடவில்லை என்பது வினாயகம் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதில் எதிர்க்கட்சி, சொந்தக் கட்சி என்று யாரும் பார்ப்பதில்லை. நியாயத்திற்கு யாராவது வாதாடினால் கொஞ்சம் தாமதமாகலாம். அதைப்பற்றி முடிவு செய்கின்ற நேரத்தில் ஏதாவது தவறு ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது, நன்றாக ஆராய்ந்த பிறகு செய்யவேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். திரு. வினாயகம் அவர்கள் பள்ளிக்கூடம் வைத்திருக்கும் இடத்தில் போஸ்ட் ஆபீஸ் வைக்கலாமா என்பதைப் பல முறை ஆராய்ந்த பிறகுதான், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் நேரில் போய் பார்த்து ஆராய்ந்துவிட்டுத்தான், அதைப்பற்றி முடிவு செய்தோம். அந்த இடத்தில் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அவசியம் இருக்கிறது, அங்கே போஸ்ட் ஆபீஸ் வைக்கக்கூடாது, பள்ளிக்கூடம்தான் செயல்பட வேண்டும் என்று உடனே உத்தரவு போட்டு விடலாம். ஆனால், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் —உதாரணத்திற்குத்தான் சொல்கிறேன்— கேட்பாரோ என்னவோ தெரியாது—“மத்திய சர்க்கார் அந்த இடத்தில் போஸ்ட் ஆபீஸ் வைப்பதற்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. நீங்கள் அந்த இடத்தை நண்பர் வினாயகம் அவர்கள் பள்ளிக்கூடம் வைப்பதற்கு எப்படித் தந்தீர்கள்? அங்கு ஏன் போஸ்ட் ஆபீஸ் வைக்கக்கூடாது” என்று கேட்கக்கூடும். அல்லது, கோடம்பாக்கத்திலுள்ள தொகுதி மக்களேக்கூட அப்படி என்னைக் கேட்கக் கூடும்? அப்படிக் கேட்கக்கூடிய நேரத்தில் அவர்களுக்குப் பதில்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

சொல்லுகிற வகையில், நியாயம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்து, கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆனாலும், செய்வதைச் சரியாகச் செய்ய வேண்டும். அப்படி நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்த பிறகுத்தான் அந்த இடத்தைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு தங்களுக்குத் தந்தோம். அதைப் போலவேதான் நம்முடைய மின்சார அமைச்சர் திரு. ராமன் அவர்கள் நன்றாக ஆராய்ந்தபிறகு அந்த உரிமையை அவர்களுக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். இதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று தெரிய வில்லை. அப்படி ஆராய்வதற்கு ஏற்படுகிற காலதாமதத்தைப்பற்றி வேண்டுமானால் தாங்கள் குறை சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : காங்கிரஸ் கட்சி கொறடா அவர்கள் மின்சார அமைச்சர், எம்.பி., எம்.எல்.ஏ. இவர்களோடு என்னையும் சேர்த்துவிட்டார்கள். எனக்கு அந்த ஊரும் தெரியாது, ஆளும் தெரியாது. இந்தப் பிரச்சனையைக் காங்கிரஸ் கட்சி கொறடா அவர்களுடைய பேச்சிலிருந்துதான் நான் புரிந்து கொண்டேன். வேறு ஒன்றும் தெரியாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு விளக்கியிருக்கிறார். என்னுடைய கட்சி அங்கத்தினர் சொல்வ தெல்லாம், இதில் அமைச்சர் தலையீடு இருக்கிறது, கட்சி சார்பில் இது ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான். இதில் அமைச்சர் அவர்கள் ஏன் இவ்வளவு சிரத்தை காட்டவேண்டும் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. நான் இன்னொன்றும் சொல்கிறேன். கரண்டி கொடுத்த பிறகு கூட, அது தவறு என்று தெரிந்தால், போர்டு கரெண்டை துண்டித்துவிடலாம், வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கும் அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இவ்வளவு தூரம் முடிவான பிறகு ஏன் அதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும்? ஏமாற்றியிருக்கிறார்கள். தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று பின்னால் தெரிந்தால், அபராதம் போடுவதற்கும், கரெண்டை துண்டிப்பதற்கும் போர்டிற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. எதற்கும் டாகுமெண்டரி எவிடென்ஸ் வேண்டும் என்று கேட்பீர்கள், இல்லாவிட்டால் பயனில்லை என்று தப்பித்துக் கொள்வீர்கள். இப்பொழுது டாகுமெண்டரி எவிடென்ஸ் காட்டி யிருக்கிறோம் (மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை மறுக்கவில்லை). எங்களுக்கு இந்த ஒரு விஷயத்தில் டாகுமெண்டு கிடைத்திருக்கிறது. ஒரு அமைச்சராக இருக்கக்கூடியவர் போனில் கூப்பிட்டுச் சொல்லி அதை ஏன் நிறுத்தவேண்டும்? அல்லவளவு பெரிய நஷ்டம் என்ன சர்க்காருக்கு இதனால் ஏற்பட்டுவிடப்போகிறது? ஏற்கனவே நான் சொன்னேன். கொடுத்ததற்கு அப்புறம்கூட, தவறு இருக்கிறது. தகராறு இருக்கிறது என்றால், கரெண்டை துண்டித்துவிடலாம். இது அரசியல் நோக்கத்துடன், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஹிம்சை கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் செய்த காரியம் என்றுதான் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மின்சார வாரியம் எடுக்கிற முடிவுகளில் அமைச்சர் தலையிடக்கூடாது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களின் வாதத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. எந்தத் துறையிலும் அவர்கள் ஒரு முடிவு எடுத்ததற்குப் பிறகு, அந்த

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. மு. கருணாநிதி]

முடிவைப்பற்றி ஏதாவது புகார் வந்தால், அமைச்சர் அதில் தலையிட்டு நியாயம் வழங்குவதுதான் முறையாகும். இதில் அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி தான் தலையிட்டு, ஆராய்ந்ததற்குப் பிற்பாடு நியாயம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். நியாயம் மறுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படியே தவறு என்று தெரிந்தால், பின்னால் துண்டித்துவிடலாம் என்று சொல்கிறார்கள். துண்டித்து விட்டால், கட் செய்துவிட்டால், “கட்டையை உடைத்தால் நாங்கள் மண்டையைப் பிளப்போம்” என்று கோஷமிட்டுக்கொண்டு கோவையில் ஊர்வலம் வந்ததுபோல், ஊர்வலம் வரக்கூடும். எதையும் பார்த்து ஆராய்ந்து செய்யவேண்டும். திரு. வினாயகம் அவர்கள் பள்ளிக்கூடம் வைத்திருக்கிற இடத்தில் போஸ்டாபீஸ் வைக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிடவேண்டுமென்று சொன்னால், உடனே பள்ளிக்கூடத்தைக் கலைத்துவிட்டு அங்கே போஸ்ட் ஆபீஸ் வைத்துவிடும்படி சொல்லிவிடலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் போகிறது. நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. கே. வினாயகம் : என் நேரம் இன்னமும் போகவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 25 நிமிஷம் ஆகிறது.

திரு. கே. வினாயகம் : நான் பத்து நிமிஷந்தான் பேசியிருப்பேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சரி. 11-30-க்கு முடித்து விடுங்கள்.

திரு. கே. வினாயகம் : முதல் அமைச்சரவர்கள் எனக்கு இடம் தந்திருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னால், இவன் சொல்லாமல் விட்டு விட்டுப் போய்விடுவான் என்பதற்காக என்று நினைக்கிறேன். இதிலே இருக்கிற புகார் உங்களுக்குச் சாதகமாகத் தான் சொல்லுகிறேன். உங்களுடைய கட்சிப் பெயர் கெடக் கூடாதே என்றுதான் சொல்லுகிறேன் (சிரிப்பு). வேண்டும் என்றால் பின்னால் உள்ளே போய், காபினெட்டில்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது வேண்டாம்.

திரு. கே. வினாயகம் : சரி, அதை விடுங்கள். இவர்கள் செய்த காரியத்தினால் என்ன நஷ்டம்? 7—4—1969-ல் மனுப்போட்டது. பின்னால் 11—2—1970-ல் தான் கரண்ட் கொடுக்கப்பட்டது. கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். என்ன நடந்தது? கிணறு வெட்டப் பணம் ரூ. 20,000 செலவாகியிருக்கிறது. பம்பு செட்டு வாங்கி 15 எச்.பி.-யில் வைத்திருக்கிறது. அதற்கு ரூ. 10,000 செலவு. அதற்குப் பிறகு, all crops withered, எல்லாம் போய் விட்டது. கரும்பு, நெல் பயிர் நஷ்டம். யாரால்? மந்திரி தலையிட்டு கரண்ட் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னதால், இப்படி 35, 36 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டம். பாதிக்கப்பட்ட பார்டி, நேரிடை யாக லீகல் நோட்டீஸ் கொடுத்த பிறகு, வாரியத்தில் இருக்கிறவர்கள் ஒன்றும் சொல்ல முடியாத நிலையில், மதுரையில்ருந்து பைல்

[திரு. கே. வினாயகம்] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

வருகிறது இங்கே அவசர அவசரமாக. அதன் பிறகு லீக்ஸ் அட்வைசரைக் கேட்கிறார்கள். அவர் உடனடியாக 'We have no right to refuse current'

என்று அபிப்பிராயம் கொடுத்த பிறகு, கரண்ட் தருகிறார்கள். சபாநாயகர் அவர்களே, முதலிலே ஒரு இண்டெம்நிடி பாண்ட், கொடுக்கலாம் என்று முடிவு செய்ததன் பேரில் கொடுக்கப்படுகிறது. மறுபடியும், இன்னொரு இண்டெம் "நிடி பாண்ட் 'for contractual period' என்று பத்து வருஷத் திற்கு எவ்வளவு செலுத்தவேண்டுமோ, 'highest annual rate என்று கணக்குப் பண்ணி, ரூ. 2,900 வசூல் செய்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு ஏழை விவசாயிபயிருந்து, இவ்வளவு தயவுசெய்து உங்கள் சர்க்கார் ரூ. 2,900-ஐ, அவன் ஒரு காங்கிரஸ் விவசாயி என்று அவன் மீது வெறுப்புக் கொண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக எம்.எல்.ஏ., எம்.பி. இவர்கள் சேர்ந்து அமைச்சரும் சொல்லி இப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். உங்கள் கட்சி சீரமைப்பு அடையவேண்டும் என்றால் நான் சொல்வதைக் கவனித்துக் கேட்கவேண்டும். (குறுக்கீடு), அதைச் சொல்வானேன். அமைச்சருக்குப் பிடிக்க வில்லை. (குறுக்கீடு) This is a gross in justice done to a poor ryot You have taken the entire contractual period of 10 years, How on earth can they demand it?

சொல்லுங்கள். மாநிலத்தில் எவ்வளவு பேர்களிடம் அப்படி வாங்கியிருக்கிறீர்கள்? எத்தனை பேர்களிடம் 10 வருஷத்திற்கு ஒட்டுமொத்தமாக வாங்கியிருக்கிறீர்கள்? இவ்வளவு பணத்தை ஒருவரிடம் வாங்கியதாக ஒரு இன்ஸ்டன்ஸ் சொல்லுங்கள். போர்டில் இருக்கிறதா? இப்படிச் செய்தது நியாயமா? மந்திரி தலையிட்டிருக்கிறார்கள். லீக்ஸ் அட்வைசர் வேண்டுமானால் பத்து வருஷத்திற்கு பணத்தை வாங்கிவிடலாம் என்று சொல்லுகிறார். இண்டெம்நிடி பாண்ட் வாங்க வழி சொன்னபிறகு அதிலும், to-day or never என்ற அளவில் ஆர்டர் போன பிறகு, 25-ம் தேதி ஆர்டர் போகிறது, 27-ம் தேதிக்குள் பணம் கட்டிவிட்டால் கரண்ட் கொடு என்கிறார்கள். ப்ரொசீடியன்ஸ் இருக்கிறது. பைலை வாங்கிப்பாருங்கள். பத்து வருஷத்திற்குச் சேர்த்து ரூ. 2,900 ஒரு விவசாயியிடம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். மந்திரி தலையிட்டார், அவர் லீக்ஸ் அட்வைசரைக் கேட்டார். அவன் கோர்ட்டுக்குப் போனால், சந்தியில் சிரிக்கும் அரசாங்கத்தின் வேலை. அவன் ஹை கோர்ட்டில் ரிட் போட்டிருந்தால், கேலிப் பிழைப்பாகப் போயிருக்கும். (குறுக்கீடு) அது முன்சீப் கோர்ட்டில், என்னுடைய நிலம் என்பதற்காக. கரண்ட் கொடுக்கவில்லை என்றால் என்ன செய்வேன் என்று லீக்ஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்கிறான். ஓடுகிறார்கள் லீக்ஸ் அட்வைசரிடம். பைல் மதுரையிலிருந்து சென்னைக்கு வருகிறது, சென்னையிலிருந்து மதுரைக்குப் போகிறது. மந்திரி சொன்னாலும் சரி, கரண்டைக் கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டும் என்கிறார்கள்.

(குறுக்கீடு) அது பற்றியெல்லாம் Noting by the Board இருக்கிறது. மந்திரி சொன்னாலும், அதை மீறி, இவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இல்லை என்றால், கோர்ட்டுக்குப் போன பிறகு, திரித்திருப்பார்கள். இங்கே சபையில் திரிப்பது போல். என் வாதமெல்லாம் 'My crops went withering they are foodcraps.

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. கே. வினாயகம்]

கரும்பு, விவசாயம்.....நெல், வாழை போன்றவைகள் (குறுக்கீடு) தாங்கள் போட்டிருக்கிற 15 ஏக்கர் லிமிட்டிற்குள் தான். பிரச்சினைக்கு வாருங்கள். செய்தது நியாயமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எத்தனை ஏக்கர்?

திரு. கே. வினாயகம் : பதினொரு ஏக்கர்கள், 3 ஏக்கர் என்னது; ஜாயின்ட் கல்டிவேஷனில், மாமன், மச்சான் நிலம் 7 ஏக்கர். (குறுக்கீடுகள்) என்ன விளையாடுகிறீர்களா? என்ன சொல்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கோபப்பட்டாமல் பேச வேண்டும். 11 ஏக்கர் என்கிறீர்கள். 2 ஏக்கர் என்று முதலிலே சொன்னீர்கள். இந்த 11 ஏக்கரிலா, ரூ. 36,000 நஷ்டம் என்கிறீர்கள். அவ்வளவு விலையுள்ள பயிர் என்ன?

திரு. கே. வினாயகம் : இரண்டு வருஷமாக கரண்ட் கொடுக்க வில்லை. இரண்டாவது வருஷம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷம் எட்டு மாதம் கொடுக்கவில்லை. இது ஒரு சீரியஸ் விஷயம். சபாநாயகர் அவர்களே, இவர்களெல்லாம் குறுக்கே குறுக்கே பேசினால் முதல் அமைச்சர் சந்தோஷப்படுவார்கள் என்று..... (குறுக்கீடுகள்) ஆமாம், அப்படித்தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் மின்சார வாரியத்தைப் பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir why don't you pull up Ministers when they go out of order. You only preach the Bible to me and ask me to confine to the point. But you are not asking Ministers not to interrupt my speech. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படிச் சொல்ல முடியாது. அவர்களுக்குக் குறுக்கீடு செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது.

திரு. கே. வினாயகம் : கன்ஸர்ன்ட் மினிஸ்டர் குறுக்கிட்டால் பரவாயில்லை. ஃபுட் மினிஸ்டர், நண்பர்களாக இருந்தாலும், இதிலே குறுக்கிட்டால் எப்படி?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படிக் குறுக்கிட உரிமை இருக்கிறது. நீங்கள் மின்சார வாரியத்தைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, தாற்காலிகமாக ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். பிற்பாடு பதில் சொல்லும்போது, ஒரு கதையே சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கூறியது போல், அதிகாரிகளும் தவறுகள் செய்யலாம். என்னிடத்தில் இதற்கு காரணம் இருக்கிறது, வெளிப்படையாகச் சொல்லுகிறேன். இங்கேயிருக்கும் முஸ்லிம் நண்பர்கள் தயவுசெய்து மனவருத்தப்படக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கேயிருக்கும் எஸ். இ. ஒரு முஸ்லீம், மனுதார் ஒரு முஸ்லீம்; செய்யும் காரியம் சட்டத்திற்குப் புறம்பானது. அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலத்தில்

[திரு. ஓ. பி. இராமன்] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

செய்யப்பட்டது. தாசில்தார் சர்வே மூலமாக வெரிஃபை செய்து பாருங்கள். அப்படியிருக்கும் அரசாங்க நிலத்தில் கிணறு வெட்டி யிருந்தால் மின்சாரம் கொடுக்கக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. அது தெரியுமோ தெரியாதோ. என்விடத்தில் வந்த புகாருக்குப் பதில் அளிக்க, உடனடியாக நிறுத்திவைத்து, தாசில்தார், ஆர்.டி.ஓ. இவர்களை அழைத்து, அந்த நிலம் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமா அல்லது பட்டா நிலமா என்று வெரிஃபை செய்தோம். பின்னால் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இதற்கு ஒரு கட்சிச்சாயம் தயவுசெய்து பூசவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். காங்கிரஸ், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றெல்லாம் சொல்வது தவறு. பொதுவாக உள்ளவர்கள் எங்களுக்கு சப்போர்ட் கொடுக்கிறார்கள். இன்னமும், கழகத் தோழர்கள் நியாயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல தவறுகள் நடக்கலாம், பல இடங்களில் விசாரிக்கப்பட்டு, அதன் பிறகு கொடுக்க வேண்டியது என்று சட்ட அமைப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, இதையே மீண்டும் மீண்டும் சொல்வது, அவ்வளவு சரியாக இருக்காது.

திரு. கே. வினாயகம் : மனுதார் மாத்திரமல்ல. பிரதிவாதியும் ஒரு முஸ்லிம்தான். அதை மறந்துவிட்டார்கள். அது போகட்டும். பிறகு கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் (குறுக்கீடு) அது வேறு கிணற்றுக்காரர். அது எம்.பி.-யின் கிணறு. அது இன்னொரு பகுதி. அங்கே குடக்கூலிக்கு தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள். எப்படி இதெல்லாம் வெளிவந்தது? கவர்னருக்கு பெடிஷன் போட்டு, கேட்கவேண்டிய நிலை வந்தது. வாதி கவர்னருக்கு பெடிஷன் போட்டு, அதன் மேல் எண்டார்ஸ்மெண்ட் வந்தது அரசாங்கத் திற்கும், போர்டுக்கும் போனது. இந்த நிலைக்கு வந்தது கவர்னர் எண்டார்ஸ்மெண்டுக்குப் பிறகு.

இப்போது நான் கடைசியாக வேண்டிக்கொள்வது என்ன வென்றால், பத்து வருஷத்திற்கு வேண்டிய பணத்தை ஒட்டு மொத்தமாக வாங்கிக்கொண்டீர்களே அது நியாயமா? அப்படி நீங்கள் யார் யாரிடம் பணத்தை வாங்கினார்களோ, அந்தப் பணத்தை அவர்களுக்கே வாபஸ் செய்துவிட வேண்டும். இதற்கான நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*** திரு. சு. துரைசாமி :** பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தாக்கல் செய்திருக்கிற மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து நான் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கடந்த ஆண்டு மின்சார வாரியத்தில் பணியாற்றும் 71 ஆயிரம் ஊழியர்கள் பயன் அடையத் தக்க விதத்தில், நேரடியாகப் பேசி கூலி உயர்வுபெற ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் கூலி உயர்வுபெறும் வகையில் ஒப்பந்தம் செய்வதற்கு உதவிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியையும், பாராட்டு

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. சு. துரைசாமி]

தலையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின்சார வாரியத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10.5 கோடி ரூபாய் ஊதியமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இந்தப் புதிய ஒப்பந்தத்தினால் தொழிலாளர்கள் மேலும் 4 கோடி ரூபாய் ஊதியம் பெற வழி ஏற்பட்டது. ஆக மொத்தமாக, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 14.5 கோடி ரூபாய் தொழிலாளர்களுக்காக ஊதியமாகத் தரப்படுகிறது. இந்த அரசு தொழிலாளர்கள்பால் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதை இதிலிருந்து நன்கறியலாம். அதற்காக இந்த அரசை மீண்டும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நாட்டு மக்களுக்கு திங்கு விளைவிக்கும் வகையில் மின்சாரத் துறைப் பொறியாளர்களின் வேலைநிறுத்தம் ஏற்படவிருந்த தருணத்தில் அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு சாமர்த்தியமாக சமாளித்தது. அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். வேலைநிறுத்தம் செய்யத் தூண்டிய நாசகார சக்தியையும் இந்த அரசாங்கம் கருணை வைத்து, தவறு செய்த பொறியாளர்கள் மீதுள்ள வழக்குகளை திரும்பப் பெற்றமைக்கும் இந்த அரசுக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கிறேன்.

பலமுறை இந்த சட்டமன்றத்திலே பேசுகின்றபொழுது லோகல் கமிட்டி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றிக் கொடுத்த மின்வாரிய அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியமானது கிராமங்களில் பல்வேறு துறைகளில் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. கிராமங்களில் தெருக்களுக்கு மின் விளக்கு அமைத்துக் கொடுத்தல், மேலும் உழவர் பெருங்குடி மக்களுக்கு வேளாண்மைத் துறைக்கு மின்இணைப்புக் கொடுத்தல் போன்ற காரியங்களில் சிறப்பாகச் செயலாற்றி வருகிறது. அதற்காக மின்வாரியத் தலைவர் அவர்கட்கும், முதன்மைப் பொறியாளர் அவர்கட்கும், மின்துறை ஊழியர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டு தலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் கிராம மக்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கின்ற வகையிலே பெரும்பணிகளைச் செய்துவருகிறது.

1969-70-ம் ஆண்டுக்கான திட்டத்தில் 36.88 கோடி ரூபாய் செலவிட வகை செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால், 1969-70-ம் ஆண்டில் நாம் மின்சாரத் துறைக்காக செலவழித்திருப்பது 40.94 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. நாம் திட்டமிட்டதைவிட அதிகமாக 4.06 கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறோம். திட்டமிட்டதற்கு மேலாகவே நாம் மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். நாம் மின்சாரத் துறையில் இவ்வளவு காரியங்களைச் செய்தாலும்கூட, தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் மின்சாரம் பற்றாக்குறை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். 1973-74-ம் ஆண்டில் நமக்குக் கிடைக்கும் மின்சாரத்தின் அளவு 1,670 மெகவாட் ஆகும். ஆனால் 1973-74-ம் ஆண்டில் நமக்குத் தேவைப்படும் மின்சாரத்தின் அளவு 2,200 மெகவாட் ஆகும்.

[திரு. சு. துரைசாமி] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

ஏறக்குறைய 530 மெகவாட் மின்சாரம் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, பல்வேறு புதிய திட்டங்களையும் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1—11—1969-ம் தேதியிட்ட “இன்டர் நேஷனல் அடாமிக் எனர்ஜி கமிஷன்” என்ற செய்தித் தாளில் “அடாமிக் கமிஷனின்” தலைவரான திரு. விக்கிரம் சாராபாய் என்பவர் அனுமின் நிலைய பயன்பற்றி ஒரு அறிவிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதாவது, 1973-74-ம் ஆண்டில் 530 மெகவாட் பற்றாக்குறை இருக்கப் போகிறது. இன்றைக்கு அனுமின்சார நிலையத்தை உருவாக்க வேண்டுமெனவும், தமிழ் நாட்டிலே கிழக்கு இராமநாதபுரம் கடற்கரைப் பகுதியில் இந்த அனுமின் நிலையத்தை ஏற்படுத்தலாம் எனவும் நான் கருதுகிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருப்பதால் இந்த அனுமின் நிலையம் இங்கு ஏற்பட்டால் மின்சாரம் இங்கு பரவுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அடாமிக் கமிஷன் தலைவருடைய ரிப்போர்ட்டின் அடிப்படையில் நாம் பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். அனுமின் நிலையத்தின் மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யலாம். குடிதண்ணீர் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு விவசாயம் செய்யலாம். மேலும் உப்பு சம்பந்தப்பட்ட உரத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தலாம். கிழக்கு இராமநாதபுரம் கடற்கரையோரத்தில் இந்த அனுமின் நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். மாண்புமிகு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இது குறித்து மத்திய அரசாங்கத்தோடு கலந்துபேசி, தமிழகத்தில் அனுமின் நிலையம் ஏற்படுத்த வழிவகைகள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு மின்சார வாரியத்திற்கு பல பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்கிறார்கள், மின்சாரத்தை வாங்கி விநியோகம் செய்கிறார்கள், வேறு மாநிலங்களிலிருந்து மின்சாரத்தை வாங்கி விநியோகம் செய்கிறார்கள். மின்சார வாரியம் இன்னும் விரைவாகச் செயல்பட வேண்டும். மின்சார வாரியத்தின் வேலைத் திட்டங்கள் துரிதப்படுத்தப்பட வேண்டும். அண்டை மாநிலங்களில் ப்ராஜெக்ட் கார்ப்பொரேஷன் என்று இருப்பதைப்போல நம்முடைய மாநிலத்திலும் ப்ராஜெக்ட் கார்ப்பொரேஷன் நியமிக்க வேண்டும்.

நேற்றைய தினம் பேசிய எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்பொழுது, தமிழக அரசாங்கத்தின் மீதும், மின்சார வாரியத்தின்மீதும் சில குற்றச் சாட்டுகளை எடுத்துக்கூறினார்கள். கடந்த 1967-ம் ஆண்டில் இந்த அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதும், எந்த எந்தச் சங்கங்கள் எல்லாம் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தனவோ, அவைகள் எல்லாம் மின் நிலையங்களில் கூட்டம் நடத்த அனுமதிக்கப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களாக மின்சார வாரியத்திலும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிற்சங்கங்களுக்கு சில நிபந்தனைகள், கட்டுப்பாடுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிபந்தனைகளுக்கு, கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டது தான் தொழிற்சங்கம். தொழிற்சங்கக் கூட்டங்கள் நடத்துவது

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. சு. துரைசாமி]

குறித்து 1967-ம் ஆண்டில் ஒரு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அதை அந்த உறுப்பினர் அவர்களும் அறிந்திருப்பார்கள். கிராசுடி திட்டத்தை வேண்டாம் என்று முன்னேற்ற சங்கமும், கணக்காயம் சங்கமும் சொல்லிவிட்டனர் என்கின்றனர். ஆனால் கிராசுடி திட்டத்தைக் குறித்து தனியாகப் பேசப்படும் என்றுதான் ஒப்பந்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. 18 (1). அதில் இரண்டு சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த தமிழ்நாடு மின்சாரத் தொழிலாளர் சம்மேளனத்தின் தலைவர் திரு. எஸ். ஜி. கிருஷ்ணன் அவர்களில் ஒருவர். மற்றொருவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு. வெள்ளியங்கிரி என்பவராகும். இந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடும்போது யாரும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கவில்லை, மறுப்பு தெரிவிக்கவில்லை. ஒத்துக்கொண்டு ஒப்பந்தம் செய்துவிட்டு, பின்னர் இங்கு வந்து மறுப்பது எப்படி முறையாக இருக்கும் என்பது தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, மத்திய சர்க்காரில் மின்சார ஊழியர் ஊதியக் குழுவின் சிபாரிசின்படி அடிப்படைச் சம்பளம் 55 ரூபாய். ஆனால் நாம் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தில் அடிப்படைச் சம்பளமாக ரூ. 65 வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல. கிராஜுடி திட்டம் போய்விட்டது என்று சொன்னார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்தில் கிராஜுடி திட்டம் குறித்து தனியாகப் பேசப்படும் என்றுதான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஒப்பந்தம் தொழிலாளர்களுடைய உரிமையை எந்த வகையிலும் தடுத்துவிடவில்லை.

ஊதியக்குழு சிபார்சுகளை அப்படியே அமுல்படுத்தியிருந்தால் செலவு 2 கோடி அளவுக்குத்தான் மின்சார வாரியத்திற்கு வரும். ஆனால் தற்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஊதிய உயர்வினால் 4 கோடி ரூபாய் கூடுதலாக சம்பளமாகக் கொடுக்கிறோம். இப்படித் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் பல்வேறு நன்மைகளைத்தான் செய்திருக்கிறதே தவிர அவர்களுடைய உரிமைகளைத் தடுக்கவில்லை.

அடுத்து மின்சார வாரியம் கவனிக்க வேண்டிய சில பிரச்சினைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திருப்பூர் நகரத்தில் பணியன் பாக்டரிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. புதிய புதிய தொழில்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இப்போது அங்கேயுள்ள டிரான்ஸ்பார்மர் போதுமான லோடு கொடுக்கக் கூடியதாக இல்லை. ஆகவே, புதிய டிரான்ஸ்பார்மரை அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல திருப்பூர் நகரின் தெருக்களின் இடையில் மின்சாரக் கம்பங்கள் நடப்பட்டுள்ளன. அதன்காரணமாக போக்குவரத்து இடைஞ்சல் ஏற்பட்டு அடிக்கடி விபத்துக்கள் வருகின்றன. அப்படிப்

[திரு. சு. துரைசாமி] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

பட்ட இடங்களில் மின்சாரக் கம்பங்களை சாலையின் ஓரங்களில் உடனடியாக மாற்றி அமைத்துத் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, மின்சாரத் திருட்டைப் பற்றி அடிக்கடி சொல்கிறோம். எப்படி ரயில்வே இலாக்காவில் பத்துபேர்களாகச் சேர்ந்துகொண்டு 'ஸ்க்வாட்' என்பதாக திடீர் திடீர் என்று அங்கங்கே சோதனை நடத்துகிறார்களோ அதுபோல மின்சார இலாக்காவில் எஸ். ஈ., டி.ஈ., ஏ.ஈ. லெவலில் நான்கைந்துபேர்கள் சேர்ந்து ஸ்க்வாடாக திடீர் திடீர் என்று அங்கங்கே சென்று சோதனை செய்து திருட்டுக் களைத் தடுக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தவறுகள் நடந்திருந்தால் தவறு செய்தவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கோவை நகரத்தில் இருக்கிற மின்சார ஊழியர்கள் நகரசபையின் நிர்வாகத்தில் வந்தாலும் கூட மின்சார வாரியத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சம்பள விகிதங்களை அவர்களும் பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பிள்ளையாருக்குச் சதார்த்தி கொண்டாடுகிற இந்த மாதத்திலே அரசு நடத்துகின்ற இலாக்காக்களிலே லாபகரமாக இருக்கின்ற மின்சார வாரியத்தைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்த அளவில் எந்தக் கட்சியும் மேற்கொண்டு லாபம் எப்படிச் சம்பாதிப்பது, எந்த எந்த வழியில் சம்பாதிப்பது என்று தான் கவனம் செலுத்துகிறது.

இந்த நிலையில் நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில் பொறி இயல் துறையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க எடுத்துக்கொண்டுள்ள நடவடிக்கையைக் கண்டு நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. வேலையில்லாதிருந்த எத்தனையோ பி.இ. பட்டதாரிகளை ஜூனியர் என்ஜினியர்களாக வேலையில் அமர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. எனக்குக் கிடைத்த புள்ளிவிவரங்களின்படி 650 பட்டதாரிகள் மின்சார வாரியத்தில் வேலைக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதாகும். இது பாராட்டவேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது. அதேசமயத்தில் இன்னொன்றையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். மின்சார வாரியத்தில் பாலிடெக்னிக்கில் படித்துவிட்டு வேலையில் சேர்ந்து பணிபுரிந்து வருகிற நல்ல அனுபவம் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆறு, ஏழு வருட அனுபவம் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்போக்க ஜூனியர் என்ஜினியர்களாக பி.இ. பட்டதாரிகளைப் போடுவதுபோலவே பாலிடெக்னிக்கில் படித்து ஆறு, ஏழு வருட அனுபவம் கூட உள்ளவர்களை அந்த நிலைக்கு விகிதாசார அடிப்படையிலாவது உயர்த்தியிருக்க வேண்டும்.

Operation Subordinate Staff expecting promotion to supervisor's post.

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. சா. மெய்யப்பன்]

என்று சொல்வதிலே ஐந்தாண்டு முதல் ஏழாண்டு வரை அனுபவம் பெற்றவர்கள் 100 பேர்கள் இருப்பார்கள். நான்காண்டு முதல் ஆறு ஆண்டு வரை அனுபவம் பெற்றவர்கள் 600 பேர்கள் இருப்பார்கள். இரண்டாண்டுக்கு மேல் நான்கு ஆண்டிற்குள்ளாக அனுபவம் பெற்றவர்கள் 800 பேர்கள் இருப்பார்கள். இரண்டாண்டு களுக்குக் குறைந்த அனுபவம் உள்ளவர்கள்—தினக் கூலியாக இருப்பவர்கள் ஆயிரத்திற்கும் மேல் இருக்கும்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் 35 பாலிடெக்னிக்குகள் இருக்கின்றன. எட்டு பொறியியல் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. ஒரு பி.இ.-க்குக் கொடுத்தால்—இந்த விகிதாச்சாரத்தில்—இத்தனை பாலிடெக்னிக்கில் படித்தவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாக ஒரு வரையறை இருக்கவேண்டும். 20—2—1970 தேதியிட்ட அறிவிப்பில் பி.இ.க்கள் 200 பரீட்சைக்கு மட்டும் சூப்பர்வைசர்கள் பதவிக்கு விண்ணப்பம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு ஓரளவு குறைந்த ஊதியத்தில் பல ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிந்து வருகிற அவர்களை மறந்து—மறைத்து என்று சொல்லமாட்டேன்—மறுத்திருக்கவும் முடியாது. பி.இ. பட்டம் படித்து வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு உதவவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் இதைச் செய்தாலும் முன்பே பணிபுரிந்து வருகிறவர்களுடைய நலன் பாதிக்காத வகையில் ஏதாவது ஒரு வீதாசாரத்தில் இதைச் செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் 200 பேர்களை இப்போது எடுத்திருக்கிறார்கள். சில விதிகள் அவர்களை ரெகுலரைஸ் செய்வதற்குத் தடையாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருந்தால் அதை மாற்றி அமைக்கவேண்டியது அரசின் தலையாய கடமையாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டிப்ளமோ ஹோல்டர்கள் ப்ரைவேட்டாகவே பி.இ. படித்து பட்டம் பெறுவதற்கு மற்ற மாநிலங்களில் இடம் இருப்பதுபோலவே இந்த மாநிலத்திலும் இடம் அளிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமது அரசு நம் மாநிலத்தில் அமைக்க இருக்கிற பொறியியல் பல்கலைக் கழகத்தை சீக்கிரமாக செயல்முறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின் இணைப்பு வீட்டுக்காக கேட்டாலும், விவசாயத்திற்காகக் கேட்டாலும் போதிய சாமான்கள் இல்லை, குறிப்பாக மீட்டர்கள் இல்லை என்பதாகப் பதில் வருகிறது.

இதுதான் தாமதத்திற்குக் காரணம் என்கிறார்கள். மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் ஏற்படுகிற தாமதத்தைப்பற்றி எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது, இங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது, இன்ன சாமான் இல்லை என்பதாக அச்சடித்து வைத்திருக்கிற பதிலில் ஒன்றையே மின்சார வாரியம் அனுப்பி வருகிறது. வேறு இன்ன தேதிக்குள், இன்ன மாதத்திற்குள் கொடுப்பதாக திட்டவட்டமாக எதுவும்

[திரு. சா. மெய்யப்பன்] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

சொல்வதில்லை. ஆகவே, இனியாகிலும் விண்ணப்பம் பதிவு செய்யப்பட்ட தேதியில் இருந்து 3 மாதத்திற்குள் கணக்ஷன் கொடுக்கப்பட்டு விடவேண்டும் என்பதாக மின்சார வாரியத்திற்கு அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முன்பெல்லாம் கட்டிய வீடுகளுக்கு பிறகு தான் மின் இணைப்புக் கொடுப்பார்கள். இப்போது வீடு கட்ட ஆரம்பிக்கிறபோதே மின் இணைப்புப் பெற்றாக வேண்டிய நிலையிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் குளிர்சாதனம், அறவை, சமையல் இயந்திரங்கள், நீர் இறவை ஆகிய எல்லாவற்றுக்கும் மின்சக்தி அத்தியாவசியமான ஒன்றாக ஆகி விட்டது.

மேலும் விருந்தினர்கள் வந்திருக்கிறபோது—விளக்கு அணைந்து விட்டால் உடனே டெலிபோன் செய்கிறோம். அநேகமாக வாட்ச்மென் தான் எடுக்கிறான். கேட்டால் அவர்கள் போய்விட்டார்கள் என்கிறான். இன்னும் கேட்டால் மாலை 6 மணிக்கு மேல் போஸ்டுகளில் ஏறக்கூடாது என்பதாக சர்க்குலர் இருக்கிறது என்கிறார்கள். எந்த நேரத்தில் விருந்தாளிகள் வந்திருக்கிறார்களோ, அப்போது விளக்கு அணைந்துவிட்டால் என்ன செய்வது? இரவு நேரத்தில் போஸ்டில் ஏறுவது ஆபத்தானதுதான். இந்தக் காலத்தில் எல்லாமே ஆபத்தாகத்தான் இருக்கிறது. எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அதிகமான சுகத்தை அனுபவிக்க முற்படுகிறோமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு ஆபத்தும் பெருகித்தான் இருக்கிறது. அது மிக மிக ஆபத்தானதுதான். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். 20 அடி உயரத்திலிருந்து விழுந்தால் அடிபடாது. ஆனால், அவன் 'ஏரோப்பிளேனிலிருந்து' விழுந்தால் அவன் கருமாதிக்குக்கூட எலும்பு கிடைக்காது. ஆகவே அவர்களுக்கு பிளாஷ் லைட் சிஸ்டத்தை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் இவ்வேலை தடைப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. இந்த 6 மணிக்குப் பிறகு கம்பத்தில் ஏறக்கூடாது என்ற உத்தரவை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் மின் இணைப்பு தனித்தனியாக இருக்கவேண்டும். 8-ம் நெம்பர் வீட்டிலே மின் இணைப்பிற்காக ஒரு ஓயர் குறுக்கே போகும். 9-ம் நெம்பர் வீட்டிலே இருப்பவர்களுக்கு அதன் குறுக்கே சப்ளை போகும். இதை விட்டு 4 அல்லது 5 வீடுகளுக்கு ஒன்றாக மின் இணைப்புக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அப்படிக் கொடுப்பதன் மூலம் சப் மீட்டர் கொடுப்பதன் மூலம் தனித்தனியாக அவர்களிடம் சார்ஜை வசூல் செய்து கொள்ளலாம். நிர்வாகச் சிக்கல்கள் சட்ட சிக்கல்கள் எவ்வளவு என்று பார்ப்பதற்கு அவகாசம் இல்லை. சீக்கிரமாக சர்வீஸ் கணக்ஷன் கொடுக்கவேண்டும்—குறைவான பொருளாதார செலவுடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று—இது போன்ற திட்டங்களை மின்சார வாரியம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. சா. மெய்யப்பன்]

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் வீரசேகரபுரம் கிராமத்திலும் மற்ற கிராமங்களிலும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சென்ற சட்ட மன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே சொன்னேன். நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று இந்த அறிக்கையில் வந்திருக்கிறது. அந்த நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு இன்னும் எவ்வளவு காலம் ஆகும். இதுவரையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்றால் இனிமேலாவது விரைவான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அரியக்குடிக்குப் பக்கத்திலே உள்ள அலவக்குடி கிராமத்திற்கு ஒரு விவசாயிக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கு அவர் 3 குதிரைப் பவர் வைத்திருந்ததால் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொத்தமங்கலம் பஞ்சாயத்திலே 5—10—1959-ல் 70 லைட்டுகள் போடுவதற்கு உத்தரவாகியும் இதுவரையில் அவை போடப்படவில்லை: அவற்றை விரைவாகப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் தெரு விளக்குகளை, எரியாத விளக்குகளை, எரியும் விளக்காக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வெறும் வார்த்தையில் மட்டும் பேசி வயிரை எரியச் செய்யவேண்டாம் என்றும் கூறி, பேசுவாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

*திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு மின்சார வாரிய நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்துப் பேசுவதில் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஏன் என்றால் மின்சார வாரியத்தில் பணியாற்றுகின்ற 71,000 தொழிலாளர்களுக்கும் நல்ல ஒப்பந்தத்தை, அவர்கள் உற்சாகத்தோடும், மகிழ்ச்சியோடும் பணியாற்றுகின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தத்தை நினைக்கிறபோது உண்மையிலேயே மின்சார வாரியத்தை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

நேற்று இங்கு பேசிய மார்க்னிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் இதிலே முதலமைச்சர் ஏன் தலையிட்டார் என்று கேட்டார்? உண்மையிலேயே தொழிலாளர்கள் தகராறு என்றால் முதலமைச்சர் ஏன் தலையிட்டவில்லை என்றுதான் தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் குறிப்பிடுவார்களே தவிர முதலமைச்சர் ஏன் அதில் தலையிட்டார் என்று கேட்பதை நேற்றுத்தான் நான் கேள்விப்பட்டேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் தலையிடாமல் வேறு யார் தலையிடுவது என்பதையும் அவரே சொல்லியிருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருந்து இருக்கும். முதலமைச்சர் தலையிட்டது மட்டுமல்ல, வரலாற்றிலேயே இல்லாத அளவுக்கு தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை வைத்துப் பேசி இருக்கிறார்கள்.

இந்திய அரசு ஊதியக் குழுவில் ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்பாகவே ஊதிய உயர்வை அறிவித்தது மட்டுமல்ல; ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளைக் காட்டிலும் அதிகமான நன்மைகளை தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கியுள்ளார்கள். இதற்கு முன்பெல்லாம் அரசு அதிகச் சம்பளம் வாங்கும் அதிகாரிகளை வைத்துக் கொண்டு ஒப்பந்தம் செய்து பிறகு தொழிலாளர்களை தெருவிலே விட்டுவிடுவது வழக்கம். ஆனால் தொழிற்சங்கத்

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

[1970 ஆகஸ்ட் 28]

தலைவர்களை வைத்துக்கொண்டு ஒப்பந்தத்தை நல்ல முறையில் ஏற்படுத்தி ஊதிய உயர்வை அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றால், அதற்காக பாராட்ட வேண்டியவர்கள் அதிகாரிகளோடு சேர்ந்து கொண்டு போராட்டம் நடத்தினார்கள். அதைப் பார்க்கும்போது பொது உடமைத் தத்துவம் கூட இந்த நாட்டிலே புதை குழிக்குப் போய் விட்டதோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த ஊதியக் குழுவைப் பொறுத்தவரையில் இது நமது இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதிலுமுள்ள மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் பொதுவாக இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களிலிட நமது மாநிலம் எவ்வளவு அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அஸ்ஸாமிலே வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றுமே கிடைக்கவில்லை. ஆந்திராவிலே 35 நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அவர்களுக்கும் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. பீகாரிலே வேலை நிறுத்தம் செய்தபோது “ரூபாய் 15 வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். பிறகு பேசிக் கொள்வோம்” என்று சொன்னார்கள். ஊதிய உயர்வு இன்னும் போதுமான அளவு கிட்டவில்லை. இராஜஸ்தானிலே தொழிற்பிரிவை நிர்ணயிக்க ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இன்னும் பரிந்துரை செய்யவில்லை. மேற்கு வங்காளத்தில் 48 மணி நேரம் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அவர்களுக்கு காலணக்கூட கிடைக்கவில்லை. உத்தரப்பிரதேசத்திலே வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. ஆனால் பிசிபிசுத்து என்று செய்தித் தாள்களிலே பொருத்திவிட்டோம். அகில இந்திய தொழிற்சங்கத்தை நடத்துகிறவர்கள் தான் தமிழ் நாட்டிலே உள்ள தொழிற்சங்கங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே ஊதிய உயர்வு பெற்றுத் தராதவர்கள் இங்கே ஊதிய உயர்வு பெற்றுத்தருவதற்குப் பதில் குறை கூறுவது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது.

நானே ஆச்சரியப்பட்டேன். நேற்று மாக்லிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் பேசுகின்றபோது அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களை வைத்து இந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். இந்த ஒப்பந்தத்தினால் மின்சார தொழிலாளர்களுக்கு கிராக்யூடி இல்லாமல் போய்விட்டது என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால் அதில் கிராக்யூடி பற்றி பிறகு பேசிக்கொள்ளலாம் என்று ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. மின்சார தொழிலாளர்களிடத்தில் அவர்களுக்கு கோபம். ஏனென்றால் அவர்கள் சொல்வதை தொழிலாளர்கள் ஆதரிக்கவில்லை. அதனால் கிராக்யூடி இல்லை என்று சொல்லிப் பார்க்கிறார்கள். கிராக்யூடி இல்லை என்று இவரே சொல்லலாமா? பேசித் தீர்க்கிறோம் என்ற நிலை இருக்கும்பொழுது இல்லை என்று இவர் மறுப்பதா? தொழிலாளர்களுக்குத் தவறான தகவல்களைத் தருகிறார்கள். தவறான பாதைக்கு திசை திருப்பி விடுகிறார்கள். அதே போல 1—4—1969 ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரையை 1—12—1969-ல் அமுலாக்கியதால் 1 கோடியே 84 லட்சம் ரூபாய் தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்று கணக்குப் போட்டுக் காட்டுகிறார்கள். அது என்ன கணக்கு என்ற விவரங்களை அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. நான் சுமாராக ஒரு கணக்குப் போட்டுப் பார்த்

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

தேன். குறைந்த பட்ச உயர்வான ரூபாய் 32 என்ற அடிப்படையில் 71,000 தொழிலாளர்களுக்கு 8 மாதத்திற்கு பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட அதே தொகை வருகிறது. ஆனால் ரூ. 32 ஊதிய உயர்வு என்பது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரையில் இல்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை நிர்ணயம் செய்தார்கள். இதை வைத்துக் கொண்டு கணக்கு போடுவதா? ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்குதலுமா?

ஊதிய உயர்வு - விஞ்ஞான அடிப்படையில் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் எப்போதுமே ஒரு ஒப்பந்தத்தில் குறைபாடுகள் (anomalies) இருந்தால் அதை சீர்படுத்துவதற்காக ஒரு பிரிவு வைப்பார்கள். தொழிற்சங்கத்திற்காகவே பிறந்தவர்கள் என்று தங்களை எண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்கள் அதை அறியாமல் இருக்க முடியாது. இருந்தாலும் தவறான தகவல்களைத் தருவானேன்? ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் அமূল படுத்தப்பட வேண்டுமென்று உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடத்தினார்கள். ஊதியக் குழு பரிந்துரைக்கு மேலாக நாம் சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறோம். ஊதிய உயர்வை 3 ஆண்டுகளிலே சரிக்கட்டப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ரூ. 60 வாங்குகின்ற தொழிலாளிக்கு ரூ. 90 கொடுக்க வேண்டுமென்றால் இப்பொழுது 70 ரூபாய், அடுத்த ஆண்டு ரூ. 80, அதற்கு அடுத்த ஆண்டு ரூ. 90 என்றுதான் தரவேண்டும். ஆனால் அவர்களுக்கு மொத்தமாகச் சம்பளம் ரூ. 90-ம் இந்த ஆண்டே கொடுத்திருக்கிறோம். அதே போல 5 வருஷம் சர்வீஸ் ஆனவர்களுக்கு ஒரு ஆண்டுகூடு கொடுக்க வேண்டுமென்று குழு பரிந்துரைத் திருக்கிறது. ஆனால் நாம் 3 வருடங்கள் சர்வீஸ் ஆனவர்களுக்கே ஒரு ஆண்டுகூடு கொடுத்திருக்கிறோம். அதேபோல தினக்கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு 3½ ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஊதியக் குழுவில் இருக்கிறது. ஆனால் நாம் ஒரு படி மேலே போய் இருப்பவர்களுக்கு 4½ ரூபாயாக கொடுத்திருக்கிறோம். புதிதாக வருகின்றவர்களுக்கு 3½ ரூபாய் தரவேண்டுமென்று ஒப்பந்தம் செய்து இருக்கிறோம். தினக்கூலிகளாக 5 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பணி ஆற்றுகின்றவர்களுக்கு அதே வேலையை செய்யும் மாதாந்திர தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு சம்பளம் பெறுகின்றார்களோ அவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்க வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒர்க் சார்ஜ் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் 10 ஆண்டுகளாக வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு இன்கிரிமெண்ட் கிடையாது என்கிற நிலைமை இருந்து வந்தது. ஆனால் முதல் அமைச்சர் முன்னிலையில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தப் படி ஆண்டு உயர்வோடு கூடிய சம்பள உயர்வு தரப்பட்டிருக்கிறது. கண்டிபுள்ளென்ட் தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும் 1½ ஆண்டுகளுக்குள் வேலை நிறந்ததம் செய்யப்பட்ட வேண்டுமென்று ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது. பல ஆண்டுகளாக 15 ரூபாய் சம்பளம் பெற்று வந்து இருப்பவர்கள் தற்போது ரூ. 55 சம்பளம் வாங்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பணியாளர்களின் சம்பள விகிதம் எப்படி மாற்றியமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். உதாரணமாக ஹெல்ப்பர்களை எடுத்துக்கொண்டால் ரூ. 64—2—80 என்று ஏற்கனவே இருந்த சம்பள விகிதத்தை இப்பொழுது 84—3—120—

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

5—150 என்ற அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறது அரசு. ஏற்கனவே உயர்ந்த பட்ச சம்பளம் 80 ரூபாய் என்ற அளவிலே பெற்றுக்கொண்டிருந்த அந்தப் பணியாளர்கள் அதைவிட அதிகமான அளவுக்கு அடிப்படைச் சம்பளமே ரூ. 84 என்ற அளவிலே பெறக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல ஓயர்மேன்களை எடுத்துக் கொண்டால் முன்னாலே 85—3—118 என்ற அளவிலேதான் சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது 118 என்ற உயர்ந்த அளவு சம்பளத்திற்கு மேலாக அவர்களுடைய அடிப்படைச் சம்பளம் இருக்கக்கூடிய வகையில் 120—5—135—6—195 என்ற அளவிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. லைன்மேன்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் 98—3—128 என்று இருந்த சம்பள விகிதம் இப்பொழுது 140—7—210—8—250 என்ற அளவிற்கு உயர்த்தப்பட்டு முன்பு 128 ரூபாய் அதிகப்பட்ச சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்த நிலையைவிட, அதிகமாக அடிப்படைச் சம்பளம் பெறக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பாராட்டுவதற்குப் பதில்—இதன் மூலமாக இந்த நன்மைகள் காரணமாக தொழிலாளர்களுக்கு 2 கோடி ரூபாய்க்கு கூடுதல் லாபம் வரும் என்ற நிலையிருந்தும் 1—4—1963 முதல் எவ்வளவு நஷ்டம் என்று கணக்குப் போடுவதா? இதைப்போல்தான் தற்காலிகத் தொழிலாளர்களுக்கு 26 ரூபாய் உண்மையிலேயே கிடைத்திருக்க, ஆறே கால் ரூபாய் தான் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். இப்படியெல்லாம் தவறான தகவல்களைத் தொழிலாளர்களுக்குத் தந்து தொழிலாளர்களைத் தவறான பாதைக்கு இழுத்துச் செல்லக்கூடாது. இதிலே எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். தமிழ்நாடு முழுவதும் போராட்டம் நடந்தது. அங்கே 71 ஆயிரம் பேர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் நடத்திய போராட்டத்திலே 3 ஆயிரம் பேர்கள் கூட தேறவில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு கிடைத்திருக்கிற நன்மைகளை உணர்ந்து தொழிலாளர்கள் இதில் கலந்துகொள்ளவில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் நல்ல சலுகைகளைத் தந்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்திருப்பதால்தான் அவர்களுக்கு 3 ஆயிரம் பேர்கள் கூட தேறவில்லை. இங்கே அவர்கள் பேசுகிறார்கள். ஆளும் கட்சி நடத்துகின்ற சங்கங்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்களும் போராட்டம் நடத்தினோம், சென்னையில் அதாவது தலைநகரத்தில் மட்டும் பத்தாயிரம் பேர்களை திரட்டிக் காட்டினோம். மின்சார வாரிய அலுவலகம் முன்பு ஒட்டுமொத்தச் சிறு விடுப்புப் போராட்டம் நடத்தினோம். அமைதியான ஊர்வலம், ஆர்ப்பாட்டம் கிடையாது; சிறப்பான பொதுக் கூட்டம், பத்தாயிரம் பேர்களைக் கொண்டது. ஆனால் அவர்கள் 3 ஆயிரம் பேர்களை வைத்துக்கொண்டு போராட்டத்தை எப்படி நடத்தினார்கள் என்பதைச் சொல்லித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலைமையில். இந்தப் பேரவை இல்லை என்று நினைக்கிறேன். கோயம்புத்தூரிலே 3 மணி முதல் 6½ மணி வரையில் மின்சார விநியோகம் கிடையாது; மதுரை, இராமநாதபுரம் பகுதியில் 3 மணி முதல் 7½ மணி வரை

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

மின்சார விநியோகம் கிடையாது. திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி பகுதிகளில் மூன்று நாட்களுக்கு மின்வசதி கிடையாது. மின்சாரம் செல்கிற கம்பித்தொடரில் சைக்கிள் சங்கிலியைப் போட்டு மின் இணைப்பைத் துண்டித்தார்கள். இப்படியா போராட்டம் நடத்துவது, இதுவா சிறுவிடுப்புப் போராட்டம்? சிறுவிடுப்புப் போராட்டம் என்றால் சிறு விடுப்புப் போட்டுவிட்டு வீட்டிலே போய் இரு. அதை விட்டுவிட்டு மின் இணைப்பிலே தடைசெய்ய ஏன் வர வேண்டும்? பசுமலை என்ற இடத்திலே மின்நிலைய வேலையிலேயே மின்சாரத்தைப் பாய்ச்சி வைத்திருந்தார்கள். யாராவது தொடரால் என்ன ஆவது? கயத்தாறு என்ற இடத்திலே உள்ள இன்சுலேட்டர்கள் உடைக்கப்பட்டன. இதுவா போராட்டம்? மற்றையெல்லாம் பொதுமக்களுக்குத் தெரியும். மருத்துவமனைகள் பாதிக்கப்பட்டன. இரத்த சேமிப்பு நிலையங்களில் இரத்தம் உறைந்து விட்ட நிலைமையெல்லாம் தெரியும். வீடுகளிலே விளக்குகள் எரிய வில்லை. யார் கொள்ளையடித்தாலும் காணமுடியாத நிலைமை. இதிலே அப்பாவி என்ஜினியர்கள் வேறு மாட்டிக்கொண்டார்கள். முதல்வர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். “பொறியாளர்கள் திறமை மிக்கவர்கள் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் கேட்கக் கூடிய அளவுக்கு தர முடியாது என்று சொல்ல மாட்டேன். இயலாது என்றுதான் சொல்வேன்” என்று சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு சென்றவர்கள் யாரிடம் பாடம் கேட்டார்களோ தெரியாது. 21-ம் தேதியன்று ஓட்டு மொத்த சிறு விடுப்பு என்று அறிவித்துவிட்டு 20-ம் தேதி மாலை மூன்று மணிக்கே திடீர் வேலைநிறுத்தம். மின்சாரம் கிடையாது. யாராவது இதை எதிர்பார்க்க முடியுமா?

ஆனால் கட்சியைச் சேர்ந்த சங்கங்களுக்கு ஆதரவு தருகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அதனால் ஆதரவு தருகிறார்கள். 3 ஆயிரம் பேர்கள் கூட இல்லாதவர்களிடம் பேசி என்ன பயன்? அதுவும் 21-ம் தேதிக்குப் பிறகு 2 ஆயிரம் பேர் எங்கள் பக்கம் வந்துவிட்டார்கள். மீதி 1000 பேரை வைத்துக்கொண்டு நாடு முழுவதும் தொழிற்சங்கம் நடத்துகிறோம் என்கிறார்கள். தொழிற்சங்கங்களின் எண்ணிக்கை வேண்டுமானால் அதிகமாக இருக்கலாம். ஆனால் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை எங்களிடத்திலேதானே அதிகம். தொழிலாளர்கள் இருக்கின்ற இடத்திலே பேசினால்தானே பிரச்னைகள் தீரும். ஆகவே எங்களிடத்தில் பேச்சுவார்த்தை நடத்துகிறார்கள். பிரச்னைகள் தீர்கின்றன.

அனுப்பானடியிலே எப்படிக்கூட்டம் நடத்தலாம் என்று கேட்கிறார்கள்? தொழிற் சங்கங்களுக்குக் கூட்டம் நடத்த உரிமைகள் வேண்டுமென்று கேட்கவேண்டிய அவர்களே அப்படிப்பட்ட தொழிற்சங்கத் தலைவர்களே, அந்தப் பகுதியிலே கூட்டம் நடத்தலாமா என்று கேட்பது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தொழிற்சங்க உரிமைகள் வழங்கும் வகையில் (restoration of trade Union-rights) தொழிற் சங்கங்கள் அலுவலக சுற்றடைப்புகளுள் கூட்டங்கள் நடத்திக் கொள்ளலாம்

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

என்று உரிமையளித்து ஆணையிட்டார்கள். அதுகூட அங்கே கூட்டம் நடந்தது சப் ஸ்டேஷனில் அல்ல. தொழிலாளர் வாழும் பகுதியில்தான் நடந்தது. தொழிற் சங்கங்கள் கூட்டம் நடத்த உரிமை வேண்டுமென்று கேட்கவேண்டியவர்கள் ஏன் இடம் கொடுத்தார்கள்? ஏன் போஸ்டர் ஒட்டப்பட்டது என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எஸ்.இ.டி.இ. ஆபீஸ்குள்ளேயே நோட்டீஸ் ஒட்டினார்கள். போட்டோ எடுத்துக் கொண்டுவந்து நான் காட்டியிருக்க முடியாதா? நீங்கள் கூட்டம் போடுவதில்லை, காரணம் தொழிலாளர்கள் வருவதில்லை. அதற்கு எங்கள்மீது ஏன் கோபம் கொள்கிறீர்கள்? உண்மை என்னவென்றால் மின்சார வாரியத்தில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் வேலையிலிருந்து தற்காலிகமாக நீக்கப்பட்டவர்கள் மறுபடியும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்குச் சர்க்கேடுகளைச் செய்த பிறகும், சதித் திட்டங்களில் ஈடுபட்டதற்குப் பிறகும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், இதைப் பழிவாங்குவது என்று சொல்வதா?

நேற்றுப் பேசிய மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் மணி என்பவரை பழிவாங்கி விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். என்ன என்று விசாரித்ததில் அவர் பதவி உயர்வு பெற்றுக் கொண்டு போய்விட்டார் என்று தெரிகிறது. இதுவா பழிவாங்கும் போக்கு? ஆனால் 1960-62-ல் இவர்கள் நடத்திய வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் சரியான சினியாரிட்டிகூட கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டது மட்டுமல்ல, பதவி உயர்வும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சதித் திட்டங்களை அடக்கப் போனால் இரும்புக் கரம் என்று சொன்னார்கள். நாச வேலைகளை அடக்க இரும்புக் கரங்கள்தான் தேவை. எங்களுடைய கரங்கள் வேண்டுமானால் இரும்பாக இருக்கலாம் அதுவும் நாச வேலைகளைக் காண்கின்ற பொழுது. ஆனால் இத்தகைய நாசவேலைகளில் ஈடுபடுகிற உங்கள் இதயமே இருகிப்போன இரும்பு என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசியபொழுது கூறினார்கள். எஸ்.இ. கிருஷ்ணன் நோட்டீஸ் ஒட்டியிருப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எஸ்.இ. கிருஷ்ணன் வலது கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர், அந்தச் சங்கத்தோடு தி. மு. க. சங்கமும் இணைந்து செய்தார்கள். இதை உணர்ந்த அவர்கள் அவர் ஏதோ மார்க்ஸிஸ்ட் கம்ப்யூனிஸ்ட் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர் போலவும், ஒன்றும் தெரியாதவர் போலவும் பேசுகிறார்கள். எஸ்.இ. கிருஷ்ணன் எந்த சங்கத்தின் தலைவர் என்பது தெரியுமா?

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : நான் சொன்னது எஸ்.இ.டி.இ. குப்பிரண்டென்டெண்டிங் என்ஜினியர் (டெக்னிக்கல் அண்ட் எலக்ட்ரிகல்) ஆபீஸிலே ஒட்டப்பட்டது என்றுதான் சொன்னேன்.

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

எஸ். சி. கிருஷ்ணன் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் எஸ். சி. கிருஷ்ணனுக்கு போட்டியாக இருக்கிற ஜானகிராமன் என்பவர்—உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிந்தவர்—நடத்துகின்ற தொழிற்சங்க வாதிதான். அத்தகைய நோட்டீஸ்களை ஒட்டினார்கள் என்பது மட்டுமல்ல; அவரே ஒவ்வொரு அலுவலகமாகச் சென்று, அலுவலக நேரத்தில் சென்று ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது, போராட்டத்திலே ஈடுபட வேண்டுமென்று பிரச்சாரம் செய்தார். அந்த அளவிற்கு இந்த ஆட்சியில் தொழிற்சங்க உரிமைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

*திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்திலே சமீபத்திலே, விவசாய பம்பு செட்டுகளுக்காக 4 இலட்சத்து 71 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்குக் கனெக்ஷன் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் இங்கு எடுத்துப் பேசப்பட்டது. அதேநேரத்தில், காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் 2 இலட்சம் வரைதான் கொடுக்கப்பட்டது, நாங்கள் வந்து அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று கூறப்பட்டது. இருக்கலாம். ஆனால், பம்பு செட்டுகள் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிற அதே நேரத்தில், விவசாய மக்களுக்கு அந்தப் பம்பு செட்டுகள் கிடைக்க அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதையும், இன்னும் அந்தத் துன்பங்கள் நீங்கவில்லை என்பதையும் நாம் ஓரளவிற்குக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு இடத்திலும் கனெக்ஷன் கேட்கும் காலத்தில், அதற்குண்டான பம்புகள் இல்லை, போஸ்டுகள் இல்லை, மீட்டர் இல்லை, ஓயர்கள் இல்லை என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டு, பல மாதக்கணக்கில், ஏன் ஆண்டுக்கணக்காக இழுத்தடிக்கப்படுகிறார்கள். இன்னும் அது கிடைப்பதில் பலவிதமான லஞ்சமும், ஊழலும் நிறைந்திருக்கிறது என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்களின் நிலைமைகளைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். மின்சார ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கேற்ப கிட்டத்தட்ட 70,000 தொழிலாளர்களுக்கு, அதிகமான ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட்டது என்று பேசப்பட்டது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்த ஊதிய உயர்வு தமிழகத்தில் இருக்கும் எல்லா நகரசபைகளிலும் வேலை செய்பவர்களுக்கும், பொருந்தும் என்று கூறப்பட்டிருந்தும், மதுரை, கோவை, பொள்ளாச்சி, தஞ்சாவூர், கரூர் ஆகிய ஐந்து நகரங்களில் கூலித் தொழிலாளர்களாக வேலை செய்பவர்களுக்கு மட்டும் ஏன் இந்த ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இடைக்கால நிவாரணமாக மதுரை நகரத்திலிருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், பொள்ளாச்சி, கரூர், கோவை, தஞ்சாவூர் ஆகிய 4 நகரங்களிலும் வேலை பார்க்கும் கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணம் ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

மேலும் இன்சினியர்களுக்கு இருக்கும் வேலைப்பளுவைப்பற்றியும் கூற விரும்புகிறேன். 1964-ம் ஆண்டில் யுத்த காலத்தில், தேசிய நலனுக்காக ஏற்பட்ட அந்த வேலைப்பளு 1970-ம் ஆண்டு வரை தொடர்ந்து நீடித்துக்கொண்டு வருவதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, 10—3—1970-ம் தேதி இந்த வேலைப்பளு வேண்டாமென்று நிறுத்தப்பட்டு, இனிமேல் சாதாரண வேலையைச் செய்யலாம் என்று ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டம்கூட, 5½ மாதகாலமாகியும்கூட இன்னும் வேலைப்பளு நீடிக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எனவே, இந்த வேலைப்பளுவை நீக்கி, ஏற்கனவே பார்த்து வந்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். தொழிலாளர்களிடமும், இன்சினியர்களிடமும், மற்றுமுள்ள சிப்பந்திகளிடமும், அவர்களின் கடமைகளைச் சரிவர நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கோரும் அதே நேரத்தில், அவர்கள் கோரக்கூடிய நியாயமான உரிமைகளையும் வழங்க வேண்டும். அதில் தவறு இருக்கக்கூடாது என்று சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, பல இடங்களிலே வாரியத்தின் கீழேயிருக்கும் டிவிஷன்களிலேயெல்லாம் பலவிதமான குறைபாடுகளும், இலஞ்ச ஊழலும் இருக்கின்றது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். மதுரையை அடுத்த பசுமலையில், ஒரு ஸ்டோர் சூப்பிரண்டெண்டின் மேலிருக்கும் குற்றச்சாட்டுகள் கணக்கிலடங்காதவை. அதையெல்லாம் பற்றி இப்பொழுது பேசிக் கொண்டிருந்தால் எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் நேரம் போதாது. அந்த ரிப்போர்ட்டை அமைச்சரவர்களிடம் கொடுக்கிறேன். அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஆனால், குறிப்பாக சில விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த சூப்பிரண்டெண்டின் பெயர் என். காயாம்பு என்பது. அவர் ஸ்டோர் சூப்பிரண்டெண்டாக இருந்து கொண்டு, டிஸ்டிரிபூஷன் ஆஃப் வாக்கஸ், சினிவாசா இண்டஸ்ட்ரீஸ், தேனி ஆகிய கம்பெனிகளோடும், அக்ரிகல்சரல் பார்ட்ஸ், மதுரை பாண்டியன் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆகியவற்றோடும் தொடர்புகொண்டு, அதன்மூலம் லஞ்ச ஊழல் நடைபெற்றிருக்கிறது. மேலும் முறையில்லாத முறையில் வாரியத்தினுடைய ஜீப்புகள், லாரிகள் ஆகியவைகளைப் பயன்படுத்தி தவறான முறையிலே, பில் போட்டு, சம்பாதித்தது பற்றியும் பெரிய அளவிலே புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் நான் ஏன் கூறுகிறேன் என்றால், பல ஆண்டுகளாக, பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் காலத்திலேயிருந்து.....

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : ஒரு சிறு விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கூறும் குற்றச் சாட்டுகளை நான் மதிக்கிறேன். ஏற்கனவே பேசப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகள் அத்தனையும் எனக்கு வந்திருக்கின்றன. அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நான் கடைசியிலே பேசும்போது கூறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : இவைகள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. அவற்றின்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றுதான் கூறிக்கொண்டேன்.

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

அதேபோல், சமீபத்திலே எண்ணூரிலே புதிய அனல் மின்சார நிலையம் முதல் கட்டமாகத் துவங்கிவிட்டது என்பதைக் கேள்விப்படும்பொழுது நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் அந்த நிலையத்திற்காக எவ்வளவு பேர் உயிர்த்தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் மிகவும் துக்ககரமான நிலை ஏற்படும். செக் நாட்டு இன்ஜினியர் உள் பட 15 பேர், அங்கிருக்கும் எஸ்.ஈ.-யின் கவனக்குறைவின் காரணமாக உயிர் நீத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும் பொழுது மிகவும் துக்கப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையத்தில் 15 பேர்கள் உயிர்த்தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அந்த அளவிற்கு அங்கு பாதுகாப்பும், முன்னேற்பாடும் செய்யாமல் இருந்திருக்கிறது. அதற்குத் தலைமையாக இரண்டு எஸ்.ஈ.-க்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பொறுப்பானவர் ரஷித் அகமத் என்பவர் பாதுகாப்பு முன்னேற்பாடுகளைக் கவனிக்காமல் விட்டதன் காரணமாக, செக் நாட்டு இன்ஜினியர் உட்பட 15 பேர்கள் மரணம் அடையக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இது சம்பந்தமாக பகிரங்கமாக விசாரணை நடத்தி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அவர்மீது இன்னும் பல குற்றச்சாட்டுகளைப் பல உறுப்பினர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்மீது விசாரணை செய்து உடனடியாக அவர் நீக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் இந்த அவையில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இன்னும் உள்ள குறைபாடுகள் சிலவற்றைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். பழி வாங்குதல் என்ற முறை, சமீபத்தில் நடந்த போராட்டங்களுக்குப் பிறகு அதிகரித்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சின்னமனூர் என்ற ஊரில் ஒரு மின்சாரத் தொழிலாளி இருந்தார். அவருடைய மனைவி மதுரை நகரத்திலே வேலை பார்த்து வருகிறார். அவர் மனைவியுடன் வாழ வேண்டுமென்பதற்காக, பல மாதங்களாக, ஏன் பல ஆண்டுகளாகக் கூட மாற்றுதல் கேட்டு, சமீபத்தில்தான் அந்த மாற்றம் கிடைத்தது. ஆனால் அந்த மாற்றம் கிடைத்தும், அதன் பலனை முழுக்க அனுபவிக்க முடியாத நிலையிலே, சமீபத்தில் நடந்த பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் ஒரு கட்சிக்கு வேலை செய்தார் என்ற குற்றத்தைச் சாட்டி, அவரை மறுபடியும் சின்னமனூருக்கே மாற்றியிருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளாகக் கேட்டு கடைசியில் கிடைத்தும் கூட, அதனை அனுபவிக்க முடியாமல் மறுபடியும் சின்னமனூருக்கே மாற்றப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொன்னால் இது பழி வாங்கும் நோக்கத்தினால் செய்யப்பட்டது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பேசின்பிரிட்ஜில் வேலை பார்ப்பவர்களில் கோபால் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் ஓர்க்ஸ் கமிட்டியில் இருக்கிறார். அங்கிருக்கும் மெடிகல் ஆபீசரிடம் லீவு கோரிச் செல்லும்பொழுது தொழிலாளர்களிடம் மூன்று ரூபாய், ஐந்து ரூபாய் என்று வாங்குகிறார். இது பற்றி அவர் ஒர்க்ஸ் கமிட்டியில் இருப்பதால், தொழிலாளிகளின் குறைகளை அந்தக் கமிட்டியில் கூற

[திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

வேண்டுமென்பதற்காக, இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடக்கின்றன என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில், அந்த ஓர்க்ஸ் கமிட்டித் தலைவர் அதை அஜெண்டாவிலும் சேர்க்காமல், விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்ளாமலும் நிராகரித்துவிட்டார்கள். அப்படி நிராகரிக்கப் பட்டுவிட்ட விஷயத்தை, 7 மாதங்களுக்குப் பிறகு, தொழிலாளர்கள் போராட்டங்களில் ஈடுபடுகின்ற காலத்திலே இம்மாதிரியாக 7 மாதங்களுக்கு முன்னால், ஓர்க்ஸ் கமிட்டியில் மெடிகல் ஆபீசரைப் பற்றிப் பேசியதற்குக் காரணம் காட்டு, ஏன் உன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று, 7 மாதங்களுக்கு முன் நடந்த காரியத் திற்காக, ஷோ காஸ் நோட்டீசும், சார்ஜ் ஷீட்டும் வருகின்றன. இப்படி 7 மாதங்களுக்குப் பிறகு வருகிறது என்றால் அது பழி வாங்கும் நடவடிக்கையாகத்தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர, வேறு என்னவாக இருக்க முடியும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இம் மாதிரியான நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காக நான் இவைகளைக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு சங்கமும் தனியாக ஒரு போர்டு எழுதி வைத்துக்கொள்ள, கூட்டம் நடத்த உரிமை கிடைத்திருக்கிறது என்று சட்டமன்ற மெம்பர்கள் பேசினார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் சில தொழிலாளர்கள் உண்மையாக வேலை செய்தாலும் டிபுரோ மோஷன்தான் கிடைக்கிறது என்று போர்டு எழுதி வைத்த காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட அங்கிருக்கும் அதிகாரியிடமிருந்து போர்டு எழுதி வைத்தது தவறு, உன்மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று சங்கச் செயலாளருக்கு ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் வருகிறது.

ஒரு பக்கம் ஜனநாயகத்தைத் தாராளமாக வழங்குவதாகப் பேசப்படுகிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் சங்கம் போர்டு எழுதி வைத்தால் சங்கத்தின் காரியதரிசிக்கு “ஷோ காஸ்” நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்கு என்ன காரணம்? மாற்றுச் சங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்று கருதப்படுகின்றவர்களுக்கு ஷோ காஸ் நோட்டீஸ், வேறு இடத்திற்கு மாற்றம் என்ற வகையில் பட்சபாதமாகப் பழிவாங்கும் தன்மையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. மேலும் ஆங்காங்கு இருக்கும் அதிகாரிகள் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அங்கம் வகிக்கும் சங்கங்களுக்கு அதிகச் சலுகைகள் செய்வது போல் பாவனை செய்து அவர்கள் தங்களுடைய ஊழல்களை மறைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது தகுந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுப்பதோடு பொதுமக்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் நல்ல முறையில் சேவை செய்யும் வகையில் வாரியம் பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் 1969-70-ம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும், 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் ஒருசில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. எம். சண்முகம்]

தமிழ்நாடு அரசு விவசாய உற்பத்தியை தமிழ்நாட்டில் பெருக்க வேண்டுமென்ற குறிக்கோளில் முன்னாள் முதல்வர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வகுத்த பசுமைப் புரட்சியின் கீழ் அத்தியாவசியமான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை மின்சார வாரியத்தின் மூலமாக விரிவுபடுத்துவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியில் வருவாயில் மூன்றில் ஒரு பங்கு மின்சார வாரியத்திற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. மின்சார உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக 13 நீர் மின் நிலையங்களும், 3 அனல் மின் நிலையங்களும் இன்று பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதைத் தவிர தனியார் துறையிலும் இரண்டொரு மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் இருந்து அவர்கள் மின்சாரத்தை வழங்கி வருகிறார்கள். அவ்வளவு இருந்தும் கூட இன்று தமிழகத்தில் மின்சார உற்பத்தி பற்றாக் குறையாகத்தான் இருந்து வருகிறது. தற்போது தமிழகத்திற்குத் தேவைப்படும் மின்சாரத்தின் அளவு 550 கோடி யூனிட், இதில் நாம் உற்பத்தி செய்வது 300 கோடி யூனிட் தான். மேற்கொண்டு 250 கோடி யூனிட் மின்சாரத்தை கேரளத் திலிருந்தும், மைசூரிலிருந்தும், நெய்வேலி கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து வாங்குகிறோம். மைசூர், கேரளாவில் இருந்து யூனிட்டுக்கு 5 பைசா விலை கொடுத்தும், நெய்வேலி கார்ப்பரேஷனிடமிருந்து 5.9 பைசா விலை கொடுத்தும் வாங்கி விவசாயத்திற்கும், தொழிலுக்கும் கொடுக்கிறோம். இந்த அளவு மின்சாரத்தை நாம் பயன்படுத்துகிறபோது சுமார் 90 கோடி யூனிட்டுக்கு மேல் இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று வல்லுநர்கள் கூறுகிறார்கள். பல மைல் தூரத்திற்கு மின்சாரம் வழங்கப்படுகின்ற நிலையில், ஒரு லட்சம் கிலோ மீட்டர் பரப்பளவுக்கு லோ டென்ஷன் லைன் மூலமாக வழங்கப்படுவதில் 90 கோடி யூனிட் இழப்பு ஏற்படுகிறது. மற்ற மாநிலங்களோடு பார்க்கும்போது தமிழ்நாட்டில் 17 சதவிகிதத்தான் இந்த மாதிரி இழப்பு ஏற்படுகிறது என்றாலும் இந்த இழைப்பையும் குறைப்பதற்கான முயற்சிகளில் மின்சார வாரியம் ஈடுபட வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தில் இழப்பு குறைவாக இருக்க வேண்டுமென்று கண்காணித்து வரும் மின்சார வாரியத்தையும், மின்சார வாரியத் தலைவரையும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

மின்சார உற்பத்திச் செலவைப் பார்க்கும்போது யூனிட்டுக்கு 16 பைசா அடக்கமாகிறது. யூனிட்டுக்கு 16 பைசா அளவில் செலவிட்டு விவசாய காரியத்திற்குக் கொடுக்கும்போது 8½ பைசாவுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அதன்காரணமாக தமிழக அரசு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 7½ கோடி ரூபாய் நஷ்டத்தை அடைந்து வந்தது. விவசாயப் பெருக்கத்தை முன்னிட்டு அரசு விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலையில் மின்சாரத்தைக் கொடுத்து வந்தது என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. செலவாகும் 550 கோடி யூனிட் மின்சாரத்தில் 100 கோடி யூனிட் விவசாய காரியங்களுக்காகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே, நஷ்டத்தை ஓரளவு ஈடுகட்டும் வகையில் 8½ பைசாவிலிருந்து 10 பைசாவாக 1—1—1970-ல் உயர்த்தப்பட்டது. அது ஏதோ விவசாயிகளுக்கு கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது என்ற முறையில் எதிர்க்கட்சியினர் வதந்தியாகக் கிளப்பினார்கள். கோவையில் விவசாயச் சங்கம் என்று நிறுவி பத்து பைசாவாகக் கூட்டியதைக்

[திரு. எம். சண்முகம்] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

குறைக்க வேண்டுமென்று புரட்சிகரமான இயக்கத்தை நடத்தியதை நாம் அறிவோம். 16 பைசா உற்பத்திச் செலவு ஆகக் கூடிய நிலையில் 8½ பைசா என்று அரசு கொடுத்து பல கோடி ரூபாய்கள் நஷ்டத்தைப் பெற்று வந்திருக்கிறது என்பதை உணராது ஒரு பைசா உயர்வுக்காக ஒரு போராட்ட இயக்கத்தை ஏற்படுத்தியதானது வருந்தக் கூடிய காரியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகள் இந்த உண்மை நிலையை உணர்ந்து யூனிட் ஒன்றுக்கு பத்து காசு கொடுப்பது காரணமாக தாங்கள் கஷ்டம் அடைவதாக எந்தவிடத்திலும் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை. இன்றையதினம் இருந்துவரும் பல புரட்சிகரமான திட்டங்களில் ஒன்றாக விவசாயிகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் அளவில் இவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் தூண்டுதலின் பேரில்தான் விவசாயிகள் இந்தக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டார்களே தவிர பத்து காசு என்பதை 8½ காசாக பழையபடி குறைக்க வேண்டுமென்று நடந்த கிளர்ச்சியை உண்மையானதொரு கிளர்ச்சியாக நாம் எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை. இருப்பினும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பத்து காசு என்று உயர்த்தப்பட்டதை ஒன்பது காசாக குறைத்துக் கொடுத்திருப்பதற்காக, தமிழ் நாடு அரசு மேலும் நஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய விதத்தில், தமிழக அரசைப் பாராட்டாமல் இருப்பதற்கில்லை.

மின்சார வாரியம் மின்சாரத்தை சரளமாக வழங்குவதில்லை என்று சில உறுப்பினர்கள் கருத்து தெரிவித்தார்கள். இன்றையதினம் மின்சார வாரியம் விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதில் ஒரு திட்டத்தை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின்சார பம்ப் செட்கள் அமைப்பதற்காக நில வள வங்கிகள் மூலம் இன்று கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டு அப்படி நில வள வங்கிகளிலிருந்து கடன் வாங்கி மின்சார பம்ப் செட்ஸ் அமைத்துக் கொள்ள முன்வருகிற விவசாயிகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதில் ஒரு உத்தரவாதம் அளிக்கும் ஒரு திட்டத்தை வாரியம் இன்று ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இன்று அவர்களுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதில் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அதற்காக ஒவ்வொரு விவசாயியும் மூவாயிரம் ரூபாய் டெப்பாஸிட் கட்ட வேண்டுமென்ற முறையில் அதை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்கள் விவசாய பெருங்குடி மக்கள். அந்தத் தொகை விவசாயிகள் தங்கள் சொத்து மதிப்பீட்டின் பேரில் பெறவேண்டியதில்லை. மின்சார வாரியத்தின் உத்தரவாதத்தின் பேரில், வட்டி எல்லாம் சேர்ந்து திருப்பிச் செலுத்தக் கூடிய விதத்தில் கடன் கொடுக்கப்படும் ஒரு திட்டம் செயல்படுத்தப்பட இருக்கிறது. மின்சார வாரியத்தின் தலைவர் அவர்கள் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு பம்ப் செட்ஸுக்கு கணக்ஷன் கொடுப்பதில் தீவிர கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் எவ்வளவு இணைப்புகள் கொடுக்க முடியும் என்று பார்த்து காலதாமதம் ஏற்படாமல் அவ்விதம் மின் இணைப்புகள் கொடுப்பதற்கு

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. எம். சண்முகம்]

நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறார்கள். ஆக இப்போது பம்ப் செட்களுக்கு கனெக்ஷன் கிடைப்பதற்காக விவசாயிகள் காத்து நிற்கத் தேவையில்லை. இன்று தமிழக அரசு மின்சார வாரியத்தின் ஒத்துழைப்போடு எதிர்காலத்தில் விவசாயிகள் தங்கள் பம்ப் செட்களுக்குக் கனெக்ஷன் கிடைப்பதற்காகக் காத்து நிற்கத் தேவையில்லை என்ற அளவில் தீவிரமாக செயலாற்றி வருகிறது. அப்படி மின்சார வாரியம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சிகளுக்காக அவர்களைப் பாராட்டி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். கருப்பையா : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கைமீது என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மின் இணைப்புகள் கொடுப்பது பெருக்கிகொண்டு வந்தாலும் திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு மின் இணைப்புகள் கொடுப்பதில் மிக மிக மெதுவாகக் காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன. திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்து, குறிப்பாக அரியலூர் தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால் மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் மிகவும் காலதாமதம் ஏற்பட்டு வருகிறது என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. இன்றைய நிலையில் விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்காக மின் இணைப்பு கொடுக்கப் பட்டால்தான் ஆழமாக உள்ள கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்து விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். இந்த நிலையில் விவசாயத்திற்காக மின் இணைப்புகள் கொடுப்பதில் மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுவது என்பது வருத்தத்தக்கது. 1971-ம் ஆண்டுக்குள் தமிழகம் முழுவதும் மின் இணைப்புகள் கொடுக்கப்படும் என்று கடந்த ஐந்து மாதங்களுக்கு முன்பு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிவிப்பு விடுத்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் அப்படிப்பட்ட தொரு அறிவிப்பைக் கானோம். 1972-க்குள்ளாகவாவது எல்லா இடங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படுமா அல்லது கொடுக்கப்படாதா என்ற ஐயப்பாடு இன்று கிராம மக்களிடம் எழுந்துள்ளது. ஆக இம்மாதிரி மலிவான விளம்பரங்களை வெளியிடுவது சரியல்ல. இந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால் அது ஏட்டுச் சுரக்காய் போல் இருக்கிறதே தவிர விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மின்சார வசதி விரைவில் கிடைக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமை இல்லை. குறிப்பாக, திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு மின்சார நிறுவனங்கள் உள்ளன. ஒன்று அரசாங்க நிறுவனம், மற்றொன்று தென் மதராஸ் எலெக்ட்ரிஸிட்டி கார்ப்பரேஷன். இந்த தென் மதராஸ் எலெக்ட்ரிஸிட்டி கார்ப்பரேஷன் மின் இணைப்புகள் கொடுப்பதில் எந்தவிதமான அக்கறையும் காட்டாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் மிகுந்த காலதாமதம் ஏற்படுகிறது மின் இணைப்புக் கிடைப்பதற்கு. ஆகவே, அந்தக் கார்ப்பரேஷனை அரசு எடுத்துக்கொண்டால்தான் அந்தப் பகுதிகளுக்கு மின் இணைப்பு விரைவில் கொடுக்க முடியும். தமிழக சர்க்கார் வாரியம் ஒரு பக்கம் அந்த கார்ப்பரேஷன் ஒரு பக்கம் என்றிருப்பதால் வேலைகள் நடைபெற மிகுந்த காலதாமதம் ஆகிறது. ஆக அந்தப் பகுதி

[திரு. ஆர். கருப்பையா] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

மக்கள் திரிசங்குசொர்க்க நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒன்று அந்தக் கார்ப்பரேஷனை உடனடியாக சர்க்கார் ஏற் றெடுத்து நடத்த வேண்டும் அல்லது அவர்களுக்குப் போதிய பணத்தையாவது கொடுத்து அதை நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

அதோடு கூட தமிழகத்தின் மையப்பகுதியில் திருச்சி இருப்ப தால், தமிழ்நாட்டின் மத்தியப் பகுதியில் திருச்சி இருப்பதால் திருச்சி, தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களுக்கு விரைவில் மின் இணைப்பு கள் கொடுக்கத்தக்க விதத்தில் மின்சார வாரியத்தின் தலைமை அலுவலகத்தை திருச்சிக்கு மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதனால் சென்னையில் உள்ள நெருக்கடியும் ஓரள விற்குக் குறையும். அதோடு திருச்சியைச் சுற்றியுள்ள மதுரை போன்ற மாவட்டங்களுக்கும் மின் இணைப்புகள் விரைவில் கிடைக்க ஏதுவாகும்.

அடுத்து, அரியலூரைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பாகக் கூற விரும்புகிறேன். மோட்டார்கள் வாங்கி மூன்று வருடங்கள் ஆனபோதிலும் கூட அவைகளுக்கு இன்னும் மின் இணைப்புத் தரப்படவில்லை. சென்னிவனம், ராயம்பலம், ஆதிமுகாடு போன்ற கிராமங்களில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நிறைய மோட்டார்கள் வாங்கியும் இன்னும் மின் இணைப்புத் தரப்படவில்லை. அவர்கள் ஆண்டுதோறும் கலெக்டரிடம் சென்று மின் இணைப்பு தர வில்லை, ஆகவே, கடனைத் திருப்பிக் கட்ட வாய்தா தாருங்கள் என்று எம்.எல்.ஏ.-க்கள் மூலம் கேட்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. தாமரக் குளம் என்ற ஊரில் மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் எஸ்டிமேட் போட்டு அனுப்பிவிட்டார்கள். இன்னும் அங்கு கம்பங்கள் வந்து சேர வில்லை, இன்ஸுலேட்டர்கள் வரவில்லை என்ற குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சாதாரணக் கம்பங்கள் போடுகிற அளவிற்குக் கூட, சாதாரண சிமென்ட் கம்பங்கள் போடுகிற அளவிற்குக் கூட நம் வாரியத்திற்குத் திறமையில்லையா என்று மக்கள் கேட்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் உள்ள கிராமங்களுக்கு, மிகவும் பின்தங்கிய கிராமங்களுக்கு விளக்குகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதோடு விவசாயத்திற்காகவும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் இப்போது பத்து பைசா என்பதை ஒன்பது பைசாவாகக் குறைத்திருப்பதைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். இருந்தாலும், மூன்று நான்கு பேர்கள் பழிவாங்கப்பட்ட பிறகுதான் அப்படிக் குறைப்பதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமா என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. தொழில் நிறுவனங் கள், இரவு நேரங்களில் மின்சாரத்தை உபயோகிக்கும் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு, அனல் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் நிறுவனங் களுக்குச் சலுகைகள் காட்டுகின்றன இந்த அரசு. விவசாயிகளும் இரவில்தான் தண்ணீர் பாய்ச்ச மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இந்த ஒன்பது பைசா என்றிருப்பதைக் குறைத்

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. ஆர். கருப்பையா]

துக்கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டும். ஏனெனில் விவசாயப் பொருள்களின் விலை வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கிறது. விவசாயத் திற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் மின்சாரத்திற்கு எட்டு பைசா என்று குறைத்துக் கொடுப்பதால் அரசுக்கு ஒன்றும் பெரிய நஷ்டம் வந்துவிடாது. எவ்வளவோ காரியங்களுக்காக அரசாங்கம் ஏராளமாகப் பணத்தைச் செலவு செய்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்காக செலவு செய்யப்படும் தொகை குறைவுதான். இந்த அரசு பொறுப் பேற்றுக் கொண்ட பிறகு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் தீவிரம் காட்டப்பட்டு வருவதாக அறிக்கைகளில் பார்க்கிறோம். இந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால் கிராமங்களுக்கு மின்வசதி செய்யப் பட்டிருக்கிற எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் 1951-ல் 1,813, 1956-ல் 3,543, 1961-ல் 10,760, 1966-ல் 22,137 என்பதைப் பார்க்கும்போது —அந்த ரேஷியோவைப் பார்க்கும்போது சென்ற அரசு கொடுத்து வந்ததைவிட இந்த அரசு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காணமுடிகிறது. ரேஷியோபடி பார்த்தால் முன்பு 22,000 கொடுத்திருந்தால் இப்போது 44,000 ஆவது கொடுத்திருக்கவேண்டும். ஆக மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டு வருகிறது. கொடுக்கப்படுகிற எண்ணிக்கையும் அதன்படி குறைந்திருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறுகிறேன்.

அதோடு, மின் இணைப்பு அளிக்கும் விஷயத்தில் கூட 1956-ல் 32,440-ம் 1961-ல் 1,17,697-ம் ஆக இருக்கிறது. இப்படிப் பார்க்கிற போது 1966-லே இரண்டு லட்சத்து ஐம்பதினாயிரத்துச் சொச்சம் இருக்கும்போது 1970-ம் ஆண்டிலே இருக்கவேண்டுமானால் 50 லட்சத்தை மிஞ்சி இருக்க வேண்டும். இந்த நிலைமையைப் பார்ச்சும் போது மின்சார இணைப்புகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நிறுவனம் எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்றுகிறது என்று ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் சொல்வதும், விளம்பரத்திற்காக இருந்தாலும், உண்மையான புள்ளி விவரங்களோடு பார்த்தால் குறைவாகவே இருக்கிறது. அதோடு, இன்சுலேட்ர் பொறுத்தவரையில், டபிள்யூ.எஸ். இன்சுலேட்ர் கம்பெனிக்கு மின்சார நிறுவனத்திலிருந்து இன்சுலேட்ர் வேண்டுமென்று கேட்டு இருந்தது. அதற்கு வேண்டிய இன்சுலேட்ர் நம்முடைய சர்க்காருடைய வாரியத்திலிருந்து பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்க்குக் கடனாகப் பெற்று இருக்கிறது. கடனாகக் கொடுப்பதற்கான பணத்தை உடனடியாகத் திருப்பித் தரவில்லை. உண்மையாக அரசாங்கப் பணம் விரயம் ஆகிறது என்ற குற்றச் சாட்டைச் சொல்கிறேன். இந்த மின்சாரத் துறையில் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நாள் கூலி, தினக்கூலி போன்ற நிலைகளில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிரந்தரமான வேலை கொடுக்க வேண்டும்.

இன்னும் பொதுவாக, மின் உற்பத்தி நிலையங்களில் பார்த்தால் மிகவும் கால தாமதமான முறையில் வேலை நடக்கிறது. உதாரணமாக, கோதையாறு-1, கோதையாறு-2 திட்டங்களில் வேலை மிகவும் தாமதமாக இருக்கிறது. காரணம் என்ன என்று கேட்டதற்குச் சொல்கிறார்கள், இந்த வேலை முடிந்தால் வேறு வேலை இல்லை.

[திரு. ஆர். கருப்பையா] '[1970 ஆகஸ்ட் 28]

காலதாமதம் செய்யும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொல் கிறார்கள். இது ஏதோ விளையாட்டாகச் சொல்வது இல்லை. இது கேட்ட உண்மையாகும். இது போன்ற நிலைமை நாட்டில் பெருத்து விடக்கூடாது. ஒரு வேலை செய்து முடிந்தால் அடுத்த வேலை எங்கே இருக்கிறது என்று தேட வேண்டும். அந்த முறையில் மின்சார நிறுவனம் சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்ற வேண்டும். கிராமங்களில் மின் இணைப்புத் தருவதற்காக விரைவாகப் பணியாற்ற வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புத் தருவதில் முதல் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. நா. கிருட்டிணன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1970-71 ஆண்டு மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கை மீதும், 1969-70 துணை நிதி நிலை அறிக்கை மீதும் நான் என் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைய மனித வாழ்க்கையில் உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், உறைய இடமும் எந்த அளவிற்கு அவசியமோ அந்த அளவுக்கு மின்சாரம் மனிதனுக்குத் தேவை என்ற அளவுக்கு இப்போது மாற்றம் கண்டு இருக்கிறோம். மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது ஆடம்பரத் தேவை என்ற நிலை மாறி இப்போது அத்யாவசியத் தேவை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அத்யாவசியத் தேவையை மக்களுக்கு அளிக்கிற வகையில் தமிழ்நாடு அரசு இந்த நடப்பு ஆண்டில் மாநிலத் திட்ட நிதியில் மூன்றில் ஒரு பங்கை ஒதுக்கி இருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

இங்கே எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இந்த மின்சார வாரியத்தைக் குறை கூறிக்கொண்டு பேசிக்கொண்டு இருக்கிற நேரத் தில் எனக்கு ஒரு ஐயம் ஏற்பட்டது. கடந்த ஆண்டில் நம்முடைய வாரியம் சென்ற ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கை மீது கூறப்பட்ட குறைகளின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது. இந்த அவையிலும், மேலவையிலும் சேர்ந்து சொல்லப்பட்ட 204 குறைகளில் இந்த அவையிலேயுள்ள அனைத்து எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கூறிய 104 குறைகளுக்குத் தற்போது பரிகாரம் காணப்பட்டு இருக்கிறது. இவ்வாறிருந்தும், எதிர்க்கட்சியினர் இவ்வாரியத்தைக் குறைகூறுவது வியப்பைத் தருகிறது.

அவ்வாறு கூறப்படுகிற குறைகளும் எந்த அளவு ஆதாரமற்றவை என்பதற்கு உதாரணமாக ஒன்றிரண்டைக் கூற விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசும் போது குறிப்பிட்டார்கள். கிராமங்களில் மின் இணைப்புத் தருகிற நேரத்தில் ஊராட்சி மன்றத்தில் உள்ளவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் வீட்டின் எதிரில் விளக்குக் கம்பங்கள் போடுவதாகச் சொன்னார்கள். இது முழுக்க முழுக்க ஒப்புக் கொள்ள முடியாத குற்றச்சாட்டு ஆகும். எந்த ஊரிலே பார்த்தாலும் விளக்குக் கம்பங்கள் ஒரே சீரான இடைவெளியில் தான் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இப்படி, எந்த அளவுக்கு ஆதாரம் அற்ற குற்றச்சாட்டுகளை எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. நா. கிருட்டிணன்]

இங்கே காலையில் காங்கிரஸ் கட்சி கொறடா திரு. வினாயகம் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் சொன்னார்கள், மேல் மட்ட அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்கிறார்கள். கீழே இருப்பவர்கள் தான் சரிவர நடந்து கொள்வது இல்லை என்று சொன்னார்கள். பொதுவாழ்வில் குறைந்த அனுபவம் உள்ள நானே எந்த வேலைக்காகச் சென்றாலும், கோட்டப் பொறியாளர்களுக்குக் கீழ் சென்றதில்லை. பழுத்த அனுபவம் உள்ள திரு. வினாயகம் போன்றவர்கள், மேல் அதிகாரிகளிடத்தில் சொல்லி, கீழே உள்ள அதிகாரிகளை நல்ல முறையில் நடக்கச் செய்யலாம். உயர் அதிகாரிகள் சரியாக இருப்பதாக அவரே ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறார் என்ற காரணத்தால் இத்தகைய சிறு குறையைத் திரு. வினாயகம் போன்றவர்கள் பெரிதுபடுத்தி இந்த அவையில் கூறுவது வியப்பாக இருக்கிறது. இப்படிப் பார்க்கிறபோது; இங்கே ஏதோ குறை சொல்லவேண்டுமென்பதற்காகக் குறை சொல்கிறார்களே தவிர, உண்மையில் அப்படி ஒன்றும் இல்லை என்பது தெளிவாகிறது.

இந்த மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், கோடைகாலம் தான் மிகவும் கடினமான காலம். விவசாயத்திற்கானாலும் சரி, வீட்டு வசதிக்கானாலும் சரி, மின்சாரம் அதிகம் தேவைப்படும் காலம். இத்தகைய கோடைக்காலங்களில் பல்லாண்டுகளாக மின்சார வெட்டு இருந்து வந்தது. ஆனால் இந்த ஆண்டு மின்சார வெட்டு இல்லாமல் இந்த மின்சார வாரியம் சிறப்பாகப் பணியாற்றி இருப்பதற்காக என் பாராட்டுகளைத் தெரிவிக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய எதிர்த் தரப்பு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இந்த ஆட்சி பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட உடனே 1972-க்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புத் தந்து விடுகிறோம் என்று சொன்னார்களே, செய்யமுடியுமா என்று கேட்டார்கள். இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு இப்படிப் பேசி இருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்த முடியும் என்ற வகையில் இந்த வாரியம் மிக நன்றாகச் செயலாற்றி வருகிறது. எங்கள் செங்கை மின் திட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. இத் திட்டத்தின் கீழ் எந்த அளவுக்குக் கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு தரப்பட்டு இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய காஞ்சீபுரம் தொகுதியைச் சேர்ந்த பரந்தூர் என்ற கிராமத்திலிருந்து ஏறத்தாழ 1 மைல் தூரத்தில் 4 வீடுகளே உள்ள அருந்ததியர்பாளையம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. ஒரு மைல் தொலைவில் உள்ள அப்பகுதிக்கு ஒரே ஒரு விளக்கு போட வேண்டி இருந்தபோதிலும், அதற்குரிய செலவை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டு அந்தச் சிறிய கிராமத்திற்கும் விளக்கு வசதி செய்து தந்துள்ளது. இதையெல்லாம் பார்க்கிறபோது, இந்த அரசின் கொள்கையை இந்த மின்சார வாரியம் எந்த அளவிற்கு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்டு பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம்.

[திரு. நா. கிருட்டிணன்] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

நாங்களெல்லாம் இந்த வாரியத்தில் ஏற்படும் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பாக மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக்கூட்டத்திற்கு இவ் வாரியத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கூறினோம், அதற்கிணங்க வாரிய அதிகாரிகள் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்கிறார்கள். எங்கள் செங்கை மின் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு ஆலோசனைக் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டு, மாதந்தோறும் அக்குழுக் கூட்டம் நடத்தப்பட்டு, வழங்கப்படும் ஆலோசனைகள் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. இன்று பிற்பகல் கூட அக்குழுவின் கூட்டம் ஒன்று நடைபெற இருக்கிறது என்பதை மகிழ்வோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிற நிலைமை ஏறத்தாழ எல்லா வகையிலும் எல்லாக் கிராமத்திற்கும் மின் இணைப்புகள் கொடுத்தாகிவிட்டது. தாமல் என்ற கிராமப் பகுதியில் 16 பேர்களுக்கு நீரேற்று இயந்திரங்களுக்கு மின் இணைப்பு தரப்படவில்லை என்று என்னிடம் கூறப்பட்டது. அதற்குப் பொறியாளர்களை அணுகிக் கேட்ட போது சொன்னார்கள், டிரான்ஸ்பார்மர் கபாசிடி அதிகம் வேண்டும், அவை பெற்ற பிறகு போடுவோம் என்று சொன்னார்கள், அதன்படி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் அதற்கென நிதி ஒதுக்கம் செய்து இக்குறையும் நீக்கப்பட்டதற்காக என் பாராட்டு தல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும், காஞ்சியில் மேலும் ஒரு 25 எம்.வி.ஏ. டிரான்ஸ்பார்மர் வைக்க இவ்வறிக்கையில் வழிவகை செய்யப்பட்டமைக்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படித் திறமையாக இந்த வாரியம் செயல்பட்டு வருகிறது.

இவ்வாரியம் மேலும் சிறப்புற செயல்பட நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். உயர் மின் அழுத்தக் கம்பிகள், டிரான்ஸ்பார்மர்கள் அமைப்பைச் சீர்படுத்தியாகவேண்டும். எனது தொகுதியில் வேடல் என்ற கிராமத்திற்கு மேல் நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டி நீரேற்று இயந்திரத்திற்கு மின் இணைப்பு வழங்கவேண்டுமென்று மேற்பார்வைப் பொறியாளரை அணுகிக்கேட்டபோது, அதற்குரிய உயர்மின் அழுத்த டிரான்ஸ்பார்மர் செட்டியார்பேட்டையில் இருக்கிறது. அங்கிருந்து இரண்டு மைல் தொலைவில் உள்ள வேடல் கிராமத்திற்குக் கம்பிகள் நீட்டிக்கப்படும்போது மின் அழுத்தம் போதிய அளவை விடக் குறைந்துவிடுகிற காரணத்தால் அந்த இணைப்பை தர முடியாமையைத் தெரிவித்தார். இத்தகைய குறையைப் போக்குகிற வகையில், ஒரு மைல் சுற்றளவை மையமாகக் கொண்டு அங்கங்கே நாடு முழுவதும் அத்தகைய உயர்மின் அழுத்த டிரான்ஸ்பார்மர்களை இவ்வாரியத்தினர் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் சாதாரணமாக அமைக்கப்படுகின்ற மின்இழை விளக்குகள் சரிவர எரிவதில்லை என்று குறை கூறப்படுகிறது. அந்தக் குறை இருப்பதற்கே காரணம் அங்கே வருகிற மின் அழுத்தம் சீராக இல்லை என்பதுதான். அதற்கு மாறாக மின் அழுத்தத்தையும் சீராக அமைத்து, சாதாரண மின்இழை விளக்குகளுக்குப் பதிலாகக் கிராமங்களில் குழல் விளக்குகளாக அவற்றை

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. நா. கிருட்டிணன்]

மாற்றி அமைத்துவிட்டால், இந்தக் குறை எந்தக் காலத்திலும் ஏற்படாது. காரணம், குழல் விளக்குகள் நீண்ட காலம் பழுதடையாமல் பயன் தருகின்றன என்று அதிகாரிகளே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, காஞ்சிபுரம் நகரமானது, நகரில் சிறந்தது காஞ்சி என்று பெயர் பெற்ற நகரமாகும். அந்த நகரத்தில் பார்த்தோமானால், வளர்ந்து வருகிற சமுதாயத்தில், ஒவ்வொரு மின் இணைப்பு கம்பத்திலிருந்தும் ஏறத்தாழ பத்து, பன்னிரண்டு வீடுகளுக்கு மின் இணைப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்நிலை இச்சிறப்புமிக்க நகரின் எழிலைக் குறைத்து விடுகிறது. இந்த நகரத்தில் நிறைய தேவாலயங்கள், கோவில்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால், ஆண்டு முழுவதும் ஏதேனும் ஒரு கோவிலுக்கு தேர்த் திருவிழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி தேர்த்திருவிழா நடைபெறுகிற அத்தகைய காலங்களில் அவை வலம் வருகிற வீதிகளில் எல்லாம் நாள் முழுதும் மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்டுவிடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டும் என்றால், இந்தக் குறையை போக்கவேண்டுமென்றால், மின் இணைப்புக் கம்பிகள் அனைத்தையும் பூமிக்கு அடியில் அமைத்துத்தரவேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் 71,000 பணியாளர்கள் பணிபுரிகிறார்கள். அவர்களில் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் பல்லாண்டுகள் தற்காலிகமாகவே பணியாற்றி வருகிறார்கள். இந்நிலையில், இந்த வாரியத்திற்கு என்று, ஒவ்வொரு மின் திட்டத்திற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆனால், அங்கே வேலை அதிகமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் மேற்சொன்ன தற்காலிக பணியாளர்களை அமர்த்தி அவர்களுக்கு ஆகின்ற ஊதியச் செலவையும் இவ்வாரியம் ஏற்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இக்குறையைப் போக்குகின்ற வகையில், தேவைப்படுகின்ற அளவுக்கு ஏன் மின்சார திட்டத்திற்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட வேலை ஆட்களினுடைய எண்ணிக்கையை அதிகமாக ஆக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

எழுத்தர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதைப்பற்றி நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே வாரியத்தில் தாற்காலிகமாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிற எழுத்தர்கள் இருக்கிறார்கள். தேவைப்படுகின்ற அளவுக்கு எழுத்தர்கள் அமர்த்தப்படுகின்ற நேரத்தில் முதலில் தாற்காலிகமாகப் பணியாற்றுகின்ற அத்தகைய எழுத்தர்களை நிரந்தரமாக அமர்த்திக்கொண்டு, அதற்குப் பின்பு தேவைப்பட்டால் எழுத்தர்களை வெளியிலிருந்து எடுத்துக்கொள்வது என்பது தான் சிறப்புடையதாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார வாரியம் பணியாளர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதி ஏற்படுத்தித் தருகிறது. அப்படி ஏற்படுத்தித் தருகிற நேரத்தில், உயர் மட்டத்தில் இருக்கிற மேற்பார்வைப் பொறியாளர்கள், கோட்பப் பொறியாளர்கள் ஆகியவர்களுக்கு இன்னமும் குடி

யிருப்பு வசதி ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. இந்நிலையில் அவர்கள் இப்பொழுது தனியார் வீடுகளில் வாடகைக்கு இருக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்தக் குறைகளைப் போக்கி அமைக்கின்ற வகையில் இவர்களுக்கும் குடியிருப்பு மனைகள் கட்டித் தரவேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வகைகளிலெல்லாம் சீரிய பணிகளை இந்த வாரியம் நல்ல முறையில் மேற்கொண்டு செயல்படுமேயானால், இதற்கு இணையான வாரியம் இன்று இந்தியாவிலேயே எங்குமில்லை என்ற நிலை மாறி, என்றும் இந்தியாவிலேயே இதற்கு இணையான வாரியம் ஏற்பட முடியாது என்ற நிலையை இந்த வாரியம் அடைந்துவிடும். தமிழக அரசு இத்தகைய சாணையைச் செய்திருக்கிறது. சொன்னதைச் செய்யும், செய்து முடிக்கும், நாடு முன்னேறும் வகையில் என்பதை கூறிக்கொண்டு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன், வணக்கம்.

*ஹாஜி ம. மு. பீர் முகம்மது : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டு மானியக் கோரிக்கை மீது இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக் சார்பில் பேசுவதற்கு என்னை அனுமதித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வீட்டிலும், நாட்டிலும், நகர் கிராமங்களின் வீதிகளிலும் இருக்கிற இருட்டை விரட்டியடிக்கின்ற பணியில் நம்முடைய தமிழ் நாடு மின்சார வாரியம் தனித்ததோர் அக்கறையோடு ஈடுபடாக செயல்படுகிறது என்பதை நான் மனப்பூர்வமாக பாராட்டுகிறேன். வீட்டிலும், நாட்டிலும் இருக்கிற இருட்டை விரட்டுகின்ற பணியில் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த மின்சார வாரியம், இதனுடைய ஊழியர்களுடைய வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டிருக்கிற இருட்டையும் விரட்டுகின்ற வகையில் நம்முடைய அரசு அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வைக் கொடுத்திருப்பதையும் நான் உளமார பாராட்டுகிறேன்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு இருண்ட நிலை இருக்கிறது என்பதை மிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திருநெல்வேலி-தூத்துக்குடி மின்சாரம் வழங்கும் நிறுவனம் தேசிய மயமாக்கப்படவேண்டும் என்ற கொள்கையை கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள இந்த அரசு, ஒன்று உடனடியாக இந்த நிறுவனத்தை நாட்டுடைமையாக்கவேண்டும் அல்லது நாட்டுடைமையாக்கப்படுகின்ற கொள்கை கைவிடப்பட்டு விட்டது என்று அறிவிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி கேட்டுக்கொள்வதற்குக் காரணம், நாட்டுடைமையாக்கப்படுகிற நல்ல திட்டத்தை நான் எதிர்க்கிறவன் அல்ல, வரவேற்கிறவன் என்றாலும், நாட்டுடைமையாக்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிற காரணத்தினால், இந்தக் கம்பெனி வீடுகளுக்கோ விவசாயத் துறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உதவுகின்ற வகையில் பம்புசெட்டுகளுக்கோ புதிய மின் இணைப்புகளைக் கொடுப்பதில்

1970 ஆகஸ்ட் 28] [ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

பதில் அவ்வளவு ஊக்கம் காட்டுவதில்லை என்கின்ற உண்மையை உங்களிடம் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனால் கிராமங்கள் அனைத்திற்கும் மின் இணைப்பு என்ற அரசின் கொள்கையும், விவசாய அபிவிருத்திக்கு ஊக்குவிப்பு என்று சொல்லப்படும் வாக்குறுதிகளும் தோல்வி கண்டுவிடலாம் என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனால் அரசு விரைவிலே திருநெல்வேலி-தூத்துக்குடி மின் வழங்கும் நிறுவனத்தை நாட்டுடைமையாக்குவதன் மூலம் மின்சார வாரியத்தின் வருவாயையும் பெருக்கிக்கொள்ளலாம், அரசின் அனைத்துக் கிராமங்களிலும் மின்னொளி என்ற திட்டமும் வெற்றி அடையலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டத்திலும், பிற மாவட்டங்களிலும், மின் துறை பொறியாளர்கள் புதியதாகப் போடப்பட்டுள்ளனர். ஆனால், அவர்களுடைய சேவை சரியாக பயன்படுத்தப்படும் வகையில் மின்சார இணைப்புச் சாதனங்கள் கொடுக்கப்படுகிறதா என்றால், அதுதான் இல்லை. பொறியாளர்கள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் சேவை செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த சேவையை, மின் இணைப்பிற்குரிய சாதனங்களை தேவைப்படுகிற அளவுக்குக் கொடுப்பதில் ஏற்படுகிற இடையூறினால், முறையாக பயன்படுத்த முடியவில்லை. பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் தேவைப்படுகின்ற மின் இணைப்புப் பொருள்களை அரசு உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தங்கத் தமிழ் நாட்டினுடைய மின்சாரத் தேவையை வங்கத் திருநாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களை அடிப்படையாக வைத்து நிறைவேற்றுகிறோம். அங்கே இருக்கின்ற கம்பெனியில் ஏற்படுகின்ற வேலைநிறுத்தம் நம்முடைய வேலைகள் சரிவர நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. அந்த நிலையைப் போக்குகின்ற வகையில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலேயே நமக்குத் தேவைப்படுகிற மின்சார பல்புகளையும், மற்றைய சாதனங்களையும் உற்பத்தி செய்கின்ற கம்பெனிகளை ஆரம்பிப்பதற்கு இந்த அரசு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மேல் தாம்பரவருணி மின் திட்டம், மேல் மணிமுத்தாறு மின் திட்டம், தூத்துக்குடி அணு மின்சாரத் திட்டம் ஆகியவற்றை அதிவிரைவில் துவக்கி முடிக்கச் செய்வதன் மூலம் பிற மாநிலங்களிலிருந்து மின்சாரம் வாங்குவது குறையும். குறைந்த விலையில் நம் மாநிலத்திலேயே நமக்குத் தேவையான மின்சாரமும் கிடைக்கும். வேலையற்ற நம்முடைய தொழிலாளர்கள் பலருக்கும், மின் பொறியாளர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கும். இதனால் நமது மின்சார வாரியம் இன்னும் லாபகரமாக இயங்கி நல்ல பாராட்டையும் தேடித்தரும். ஆகவே, இத்துறையில் தமிழ் நாடு அரசு விசேஷ கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

[ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

மின்சார வாரிய ஊழியர்களின் வேலைப் பளு ஆய்வுக் குழுவின் பரிந்துரையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதே தவிர, அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவில்லை. அதை விரைவிலே நடைமுறைக்கு அரசு கொண்டுவருமேயானால், ஏறக்குறைய 250 மின் பொறியாளர்களுக்கு புதியதாக வேலை கிடைக்கும், வேலை தேடித் தவிக்கின்ற அவர்களுடைய குறையும் நீங்கிவிடும். அதற்கு அரசு அந்தக் குழு வினாடைய பரிந்துரையை விரைவில் அமல் நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செவந்திப்பட்டி ரோடில் திருநெல்வேலி மாவட்ட மின்சார அலுவலகத் தலைமை நிலையம் கட்ட அரசு 14 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து, பணி துவக்கப்பட்டுள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆறுமுகநேரி துணை மின் நிலையத்தை காயல்பட்டினத்தில் விரைவில் கட்ட துவங்குவதன் மூலம் புதிய மின் டிரான்ஸ்பார்மர் இயங்கச் செய்வதன் மூலம் வீடுகளுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் போதிய அளவு மின்சாரம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுகிறேன். அதோடு, கடற்கரையோரப் பகுதிகளில் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மின் வயர்கள் மாற்றப்படவேண்டுமென்ற நிலை இருந்தாலும், மாற்றப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி மாற்றப்படாத காரணத்தினால் வீடுகளுக்கு ஒழுங்காக மின்சாரம் சப்ளையாவதில் தடை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, விரைவில் இத்துறையில் அரசு கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதிய மின் திட்டங்கள் இந்திய மத்திய அரசு ஆரம்பிப்பதற்கு துணை செய்வதன் மூலம் தான் மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். விலை விகிதத்தையும் குறைக்க முடியும். அதனால், தமிழ்நாடு அரசு இந்திய மத்திய அரசோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, புதிய அணு, அனல், புனல் மின் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்க நம் நாட்டில் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில் நம்முடைய நாட்டுக்கு வடக்கே இருக்கின்ற பிற மாநிலங்களிலும், தெற்கே இருக்கின்ற மாநிலங்களிலும் விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கும் மின்சாரத்திற்கு ஒரு யூனிட்டி 12 பைசாவிற்கு மேல் விலை வைத்திருந்தால், அதை மத்திய சர்க்கார் தன்னுடைய மானியமாகக் கொடுத்து ஈடு செய்கிறது. ஆனால், நம் நாட்டிலோ ஏறக்குறைய ஆண்டு ஒன்றுக்கு எட்டுக் கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுவதையும் பொருட்படுத்தாமல், ஒரு யூனிட்டி மின்சாரம் எட்டு பைசாவிற்கு நம்முடைய அரசு விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தை விநியோகம் செய்கிறது. இந்த நிலையில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு அதிக விலையின் மூலம் மத்திய சர்க்காரிடம் கிடைக்கும் மானியம் நம்முடைய மாநிலத்திற்குக் கிடைப்பதில்லை. மற்ற மாநிலங்களைப் போல, நம்முடைய மாநிலத்திற்கும் வேறு ஏதாவது ஒரு வகையில் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து மின்சார மானியம் கிடைக்க அரசு ஏதாவது ஒரு வகையில் புதியதொரு திட்டம் தீட்டி, அதை மத்திய சர்க்காரிடம் எடுத்துக் கூறி, அதன் மூலம் நமக்கு ஏற்படும் நட்டத்தை அவர்களிடமிருந்து மானியத்தின் மூலம் ஈடு செய்ய வேண்டும், அதற்கான முயற்சிகள் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1970 ஆகஸ்ட் 28] [ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது]

புதிய திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கின்ற நிலையில், மின்சாரத் துறையில் உயர் அதிகாரிகள் சிறிது கவனக் குறைவாக இருக்கிறார்கள். அதனால் நாட்டுக்கோ அரசுக்கோ நலன் இல்லை. நாட்டுக்கும், அரசுக்கும், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் நல்ல பெயரையும் புகழையும் தேடித்தரும் வகையில், மின் விசைக்குள்ள வேகத்தை விவேகத்தோடு பயன் படுத்துவதன் மூலம் அதிகப்படியான கிராமங்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் அதிகமாக மின் இணைப்புகள் கிடைக்கும் வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சார வாரியத் திற்குப் புதிதாக நியமனம் செய்கின்ற ஊழியர்கள் தேர்வுக்குப் பிறகும், உத்தரவு போடாமல் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதில் காலதாமதம் வேண்டாம். அவர்கள் தங்களுக்கு வேலை கிடைக்காதா என்று கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கனவை நனவாக்கும் வகையில் யார் யாரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள் என்கின்ற பட்டியலை விரைவில் வெளியிட்டால், அது அவர்களுக்கும், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களாகிய எங்களுக்கும் நன்மையாக இருக்கும் என்று கூறி என் உரையை நிறைவு படுத்துகிறேன். மிக்க நன்றி.

* திரு. க. மு. இராசகோபால் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

தமிழகத்தில் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த அவல நிலையைப் போக்க, குறிப்பாக உணவு நிலையை பஞ்ச நிலையை போக்க, மின்சார வாரியம் நல்ல முறையில் பயன்பட்டிருக்கிறது. இந்த வாரியம் மக்களின் நன்மைக்காக மிக நல்ல முறையில் பணியாற்றி யிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 1972-க்குள்ளாக எல்லா ஊர்களுக்கும், அதிலும் குறிப்பாக முன்னால் கொடுமைகளுக்கு ஆளான காலனி மக்கள் வாழும் பகுதியில் மின்சாரம் கிடைக்கும் வகையில் முதன் முதலாக பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்ட நிலையை உரு வாக்கியிருக்கிறார்கள். அதிலும், என்னுடைய தொகுதி, என்னுடைய மாவட்டம் அதிக வேகமாக, குறிப்பாக இரண்டு மாதத்திற்குள்ளாக முடித்து விட்டிருக்கிறார்கள். வாரியம் அந்த அளவு வேகமாக ஓடு கிறது. இருந்தாலும், எதிர்த் தரப்பிலிருந்து எந்த அளவிக்குப் பேசு கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது அதிலும் தொழிலாளமக்கள் பழி வாங்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது வேதனையாக இருக்கிறது. தொழிலாளிகளுக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் என்கிற ஒரே காரணத்திற்காக இதையெல்லாம் பேசுகிறார்கள். ஏழை பாமர மக்கள் நிலை என்ன ஆகிறது? ஒரு மருத்துவ மனையில் நோயாளிகள் படுத்திருக்கிறா கள் என்றால், அங்கே ஒளிவிளக்குகள் அணைந்துபோய் இருட்டு சூழ் கிறது என்றால் எப்படி இருக்கும். அங்கெல்லாம் என்ன டாடா, பிர்லா, டால்மியாக்களா நோயாளிகளாக இருந்தார்கள்? எல்லாருமே பணக்காரர்களா இருக்கிறார்கள்? ஏழைகளும் நடுத்தர

[திரு. க. மு. இராசகோபால்] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

மக்களும் இல்லையா? அத்தனை பேர்களுக்கும் சதி செய்தால் எப்படியிருக்கும்? இப்படி இவர்கள் நாச வேலை செய்கிறார்கள் என்றால், இவர்களை அடக்காமல் எப்படி விட்டு விடுவது ஆட்சியில் இருப்பவர்கள்? மக்களுக்கு அரசு நன்மை செய்யக் கூடாதா? சிந்தித்துப்பாருங்கள். கேரளாவில் என்ன நடக்கிறது? மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு தேர்தல். ஆட்சி மாறிக் கொண்டே இருக்கிறது. ஏன்?

தொழிலாளர்களைப் பற்றி சில உண்மைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கீழ் மட்டத்திலே இருக்கும் தொழிலாளிகள் எந்த அளவிற்கு ஏழை, விவசாயப் பாமர மக்களை வஞ்சிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். துரோகம் செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இங்கே வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுகிறார்கள் சில கட்சிக்காரர்கள். இது நியாயந்தானா? ஒரு விவசாயி இடத்தில் கேட்டால் தெரியும். அவன் ஒரு மனுப்போட்டால், அது எங்கே போயிற்று என்று தெரியுமா? இதுதான் தொழிலாளிகள் லட்சணமா? அண்ணன், தம்பி, மாமன், மச்சான் என்கிற பாசம் கூடக் கிடையாது. ஒரு தொழிலாளி கம்யூனிஸ்ட் என்றால், அவனுக்கு எதுவும் கிடையாது. தான் கம்யூனிஸ்ட் என்கிற ஒரே காரணத்திற்காக நாட்டு மக்களை வஞ்சிக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக பல ஏழைகள் என்னிடத்தில் சொல்லுகிறார்கள். என்னிடம் நாலு பம்பு செட்டுகள் இருக்கின்றன. கோயம்புத்தூர் போல கற்பாங்கான பகுதி அது. பாலாறும், செய்யாறும், இரு ஆறுகள் பாயும் பிரதேசம். இரண்டு வீடுகளுக்கு மின் விளக்குப் போட்டிருக்கிறது. ஆக, ஆறு சர்வீஸ் இருக்கிறது. இதற்கு வாலாஜாபாத் செக்ஷன் தலைமை. போன மாதத்தில் ஒரு தொழிலாளி ஒரு ஃப்யூஸைக் கொண்டு போய்விட்டான். அது போனமாதம் நடந்த வரலாறு. காஞ்சிபுரத்தில் இருந்த என்னிடத்தில் வந்து என் பையன் சொன்னான். எந்தத் தொழிலாளி மாதா மாதம் சென்று மீட்டரைப் பார்க்கிறான்? மீட்டரைப் பார்க்காமலே பணம் கட்டும் பில் போடப்படுகிறது. திரும்ப நான் ஐந்து ரூபாய் கட்டி கனெக்ஷன் வாங்கினேன். வெறுமனே தொழிலாளி தொழிலாளி என்கிறார்கள். அவன் செய்த தவறுக்கு நான் பணம் செலுத்தினேன். இப்படிக்கேவலமாக நடக்கிறார்கள். ஒரு தொழிலாளி அவன் லைன் மென், ஆலை, மரத்தில் ஏறத்தெரியாது என்கிறான். இந்த அளவிற்கு இருக்கும் தொழிலாளிகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல், இவர்கள் பேசுகிறார்கள். நாம் என்ன அமெரிக்காவைப்போல் பணக்காரர்களா என்ன? நாமும், வீட்டில் இருக்கும் பெண்களும் சேர்ந்து வேலை செய்தால் தான் விவசாயம் நடக்கும். காலையிலிருந்து இரவு வரை வேலை செய்கிறோம். இப்படிப் பல இடங்களிலும் நடக்கிறது.

இந்தத் தொழிலாளர்கள் பற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டும். ஒரு விவசாயி, தன்னுடைய கிணற்றுக்கு மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்டால், அந்த விவசாயிக்குத் தனியாக மின் இணைப்புக் கொடுக்காமல், மற்ற ஊர்களிலுள்ள பத்துப் பதினைந்து பேர்களின் விண்ணப்பங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து கமர்ஷல் போர்டுக்கு

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. க. மு. இராசகோபால்]

அனுப்பிவிடுகிறார்கள். போர்டுக்கு போனால் அங்கிருந்து வெளிவர குறைந்தது இரண்டு ஆண்டுக் காலம் ஆகிறது. ஒரு விவசாயி தனக்கு மின்இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்டால், உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டியதுதானே நியாயம்? மின்இணைப்பு விவகாரத்தில் கீழ்மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகள் கொடுக்கும் தொல்லைகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. என்னுடைய உத்திரமேரூர் தொகுதியில் மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்டோம். செவிலிமேடு, விப்பேடு, விசார், மேட்டுக்குப்பம், மேட்டுப்பாளையம், கீழ்க்கதிர்ப்புலி, மேல் கதிர்ப்புலி போன்ற எல்லா ஊர்களுக்கும் சேர்த்து திட்டம் போட்டு விட்டார்கள். தொழிலாளர்களைப்பற்றி இவ்வளவு அக்கறையாகப் பேசுகிறார்களே, விவசாயிகளுக்காகப் பேசுவதற்கு அவர்கள் ஏன் முன்வருவதில்லை? நேற்றையதினம் திரு. கே. வியாகம் அவர்கள் பேசும்போது காங்கிரஸ் ஆட்சியில், ஜனநாயகத்தில் ஏதோ பூத்துக்குலுங்கி, காயாகி, கனிந்து, பழமாக இருந்ததைப்போன்று சொன்னார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் ஆட்சியில் இல்லாதது, உங்கள் ஆட்சியிலாவது பூத்துக்குலுங்கி, பழமாக இருக்கட்டும்

திரு. க. மு. இராசகோபால் : 1960-ல் என்னுடைய ஊருக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுத்தார்கள். 1957-லேயே அந்த வழியாக சர்வே எடுத்தார்கள். என்னுடைய ஊருக்கும் அதற்கும் ஏழுமீட்டு மைல்கள்தான் இருக்கும். நானும் என்னுடைய ஊரின் சர்வேயை எடுத்துக்கொண்டுபோய் கொடுத்தேன். நான் எதிர்க்கட்சிக்காரன் என்ற காரணத்தினால் என்னுடைய ஊரை மட்டும் ஒதுக்கி வைத்து விட்டார்கள், மறுபடியும் என்னுடைய ஊருக்கு மின் இணைப்பு கிடைக்க மூன்று ஆண்டுகள் ஆயின. என்னுடைய ஊர் அப்போது விடப்பட்டது நான் எதிர்க்கட்சிக்காரன் என்ற காரணத்தான்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, முன்னால் செய்த தவறுகளையெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான், இப்போது இந்த அரசாங்கம் தவறு செய்கிறார்களா? ஒரு தவறுக்கு இன்னொரு தவறைச் செய்வதுதான் பரிகாரமா?

திரு. க. மு. இராசகோபால் : அந்தமாதிரியான தவறைச் செய்யும் நிலையில் நாங்களும் இல்லை, எவரும் இருக்க மாட்டார்கள். டெல்லியில் அமைச்சராக இருந்த ஒருவருடைய தலையீட்டின்மீது ஐந்தாறு ஆண்டுக்காலம் மின்சாரம் வரவிடாமல் என் ஊருக்குத் தடுக்கப்பட்டிருந்தது. தற்போது, இந்த மாமன்றத்தின் தலைவராக இருக்கின்ற பேரவைத் தலைவரின் முயற்சியினால்தான் என்னுடைய பகுதிக்கு மின்சாரம் கிடைத்திருக்கிறது. இன்றைக்கு என்னுடைய தொகுதியின் இருபக்கத்திலும் பாலாறும், செய்யாறும் பாய்ந்து ஓடுகிறது. எல்லா இடங்களிலும் மின்சார இணைப்பு கொடுத்தாகி

[திரு. க. மு. இராசகோபால்] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

விட்டது. ஆனால் என்னுடைய தொகுதியில் பல இடங்களிலும் மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. எந்த ஊராளுலும், விவசாயி ஒருவன் மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்டால் மின்சார இணைப்பு உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டும். அப்போது தான் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்க முடியும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற பாலாறு சான்று மடலை ஒழித்து விவசாயிகளுக்கு நல்ல வாய்ப்பினை வழங்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) கிணறுக்கு மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று கேட்டால் உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், மற்ற காரியங்களுக்கும் மின்சார இணைப்பு உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கொள்கை அளவிலே பார்த்தோமானால் அதிகமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். நாம் பல வருடகாலமாக கேரள மாநிலத்திலிருந்தும், மைசூர் மாநிலத்திலிருந்தும் மின்சாரத்தை வாங்கி, நாம் இன்னும் தன்னிறைவு பெறாத நிலையிலே இருந்து வருகிறோம் என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். தன்னிறைவு பெறுவதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைப் போட நமது நிதி நிலை இடந்தராலிட்டாலும்கூட, வேஸ்டேஜ் ஆகாமல் தடுப்பதற்காக நாம் நல்ல கம்பிகளை உபயோகிக்க வேண்டும். மீட்டர்களை நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்த வேண்டும். சில இடங்களில் கள்ளத்தனமாக மின்சாரம் எடுப்பதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். பொதுவாக எல்லாவழிகளிலும் வேஸ்டேஜ் ஆகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நமது அரசாங்கம், 1971-72-க்குள்ளாக எல்லாக் கிராமங்களையும் மின்சாரமயமாக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை மேற்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்றைக்கு கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் உச்ச நிலையில் இருக்கிறது. கிராமங்களிலே சிறுசிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கும் நிலையில் அங்கு மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. இன்றைக்கு கிராமங்கள் எல்லாம் மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில்தான் இருக்கின்றன. கிராமங்களில் இருக்கும் ஒரு விவசாயிக்கு பம்பு செட்டுக்கு கனெக்ஷன் கிடைக்கவில்லையென்றால் அவன் யாரையும் குறை சொல்லிப் பயன் இல்லை. நிர்வாகத்தில் இருக்கும் அமைப்புதான் அதற்குக் காரணமாகும். பஞ்சாயத்துகளிலும், நகரசபைகளிலும் ஒரு ட்யூப் லைட் போட்டால் 4 ரூபாய் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் அந்த ட்யூப் லைட் ரூபாயையும் கொடுக்க முடியாத நிலையில் சில கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் 1971-72-ம் ஆண்டுக்குள் எல்லாக்

1970 ஆகஸ்ட் 28]

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுத்து விடுவோம் என்று சொல்வது, எனக்கு ஆச்சரியமாகவே இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்களிலும், நகரசபைகளிலும் விளக்குகளுக்கான மீட்டர்களைப் பொருத்தினால் நான்கு ரூபாய்க்கு குறைந்து வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒருவன் தனக்கு மின்சார இணைப்பு வேண்டுமென்றால், அவன் முதலில் ஒரு அப்ளிகேஷனை ஏ. இ. அவர்களிடம் கொடுக்க வேண்டும். அந்த மனு ஏ.இ. அலுவலகத்திலுள்ள ஐந்தாறு கிளார்க்குகளைத் தாண்ட வேண்டும். ஒவ்வொரு கிளார்க்கையும் அந்த மனு தாண்டிச் செல்வதற்கு ஒரு மாதம் ஆகும். ஆக, ஐந்து கிளார்க்குகளை அந்த மனு தாண்டிச் செல்ல வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஐந்து மாத காலமாகும். பின்னர், அந்த மனு “ஓ அண்டு எம்” அதாவது “ஆபரேஷன் அண்ட் மெயின்ட்டென்ன்ஸ்” க்குப் போக வேண்டும். அதற்குப் பின்பு என்ன செய்கிறார்கள்? ரிப்பேர்ட் தயாரித்து கமர்ஷியல் சாங்ஷனுக்கு அனுப்புகிறார்கள்—இந்த ஆபீஸ்கள் எல்லாம் ஒரேயிடத்தில் கிடையாது. பக்கத்து பக்கத்து இடங்களில் இருக்கின்றன—அங்கிருந்து மறுபடியும் ஓ அண்டு எம் வருகிறது. மறுபடி ஏ. இ. ஆபீசுக்குத்தான் வருகிறது. எஸ்டிமேட் தயாரித்து, ஏ. இ. அப்ரூவ் செய்து, கமர்ஷியல் டிபார்ட்மெண்டு வந்து அவர்கள் பணம் எல்லாம் கட்டிய பின்பு மறுபடியும் வொர்க் ஆர்டர் போடுவதற்கு ஏ.இ.-க்குப் போகிறது. அப்பறம் கனெக்ஷன் வாங்க வெற்றிலை தாம்பூலம் எல்லாம் வைத்து சூப்ரவைசரை அழைத்துவந்தாகவேண்டும். ஆகவே ஒரு கனெக்ஷன் வாங்குவதற்குள் 2 வருடம் ஆகலாம். கொஞ்சம் விவரம் தெரிந்தவர்கள் என்றால், ஆறு, ஏழு மாதமாவது ஆகும் கனெக்ஷன் வாங்க. இந்தக் குறைபாட்டை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்றால் மாதம் ஒரு முறையாவது ஓ. அண்டு எம்., கமர்ஷியல் டிபார்ட்மெண்டு ஆகியவற்றின் போன்ற பிரிவுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் உட்கார்ந்து, வந்திருக்கக்கூடிய விண்ணப்பங்களில் பெண்டிங் என்ன—செய்ய முடியாது என்றால் செய்ய முடியாது என்பதையாவது முன்கூட்டியே சொல்லிவிடலாம் அல்லவா—அவற்றுக்கு உடனடியாக எப்படி கனெக்ஷன் கொடுப்பது என்று தீர்மானித்து நிறைவேற்ற வேண்டும். இந்தக் குறைபாட்டை அகற்ற அடிப்படை நிர்வாக அமைப்பே நல்லமுறையில் மாற்றி அமைக்கப் பட்டாகவேண்டும்.

இன்னும் அங்கங்கே பல்புகள் இல்லை என்கிற பிரச்னை, சோக் கிடைக்கவில்லை என்கிற பிரச்னை எல்லாம் இருக்கிறது. நான் பர்னிங் லாம்புக்கு சார்ஜ் பண்ணக்கூடாது என்று சொன்னோம். ஏற்றுக் கொள்வதாகச் சொல்கிறார்கள். நாங்கள் இத்தனை பல்புகள் எரியவில்லை என்றால் இலாக்காவில் உள்ளவர்கள் எல்லா பல்புகளும் எரிந்திருக்கின்றன என்கிறார்கள். இதைத் தீர்மானிப்பது யார்? இன்னா தான் இதைப்பற்றி முடிவு செய்யவேண்டும் என்பதாகவாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

அடுத்து, டிரான்ஸ்பார்மர் அங்கங்கே லோடு தாங்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. போதாக்குறைக்கு எங்கே பார்த்தாலும் இந்த அலுமினிய ஓயரை இழுத்துவிடுகிறார்கள். கொஞ்சம் அதிக விலை யுள்ள உலோகமாக இருந்தாலும் தரமுள்ள சாமானை உபயோகித் தால் பல ஆண்டுகள் பிரச்சினை இல்லாமல் இருக்கும். இதைப்பற்றி யும் கவனிக்கவேண்டும்.

கடைசியாக இன்க்ரீஸ்டு பே எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுத்தாகிவிட்டது. இன்றையதினம் எல்லாவிதமான காரியங் களுக்கும் பொறுப்பாக இருக்கக்கூடியவர் ஏ. இ. போடுகிற எந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றக்கூடிய பொறுப்புடையவர். அவர் களுக்கு மட்டும் ஏன் பே ரிவைஸ் பண்ணவில்லை என்பதுதான் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஒ. பி. இராமன் : ஏ. இ. மட்டும் அல்ல தலைமை என்ஜினியர் வரை உயர்த்தி, சமீபத்தில் அறிவித்து விட்டோம்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : போர்டு ப்ரொசீடியஸ் 1970 மார்ச் 10-ம் தேதிக்கே அனுப்பப்பட்டிருந்தும் அதையும் அமல்படுத்தியிருந் தால் சந்தோஷம்.

பொதுவாக கீழேயுள்ள தொழிலாளர்களுடைய சங்கம் கழகத்தைச் சேர்ந்தது. ஏ. இ. போன்றவர்களும் சங்கம் வைத்திருக் கிறார்கள். அரசியல் கலப்பு இல்லாதது. அதன் காரணமாகத்தான் இவர்களுக்குக் கொடுக்காது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாக பேச்சு அடிப்பட்டது. கட்சி என்ற நிலை இல்லாத அளவுக்கு— இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை—இது நல்லமுறையில் செயல்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர்கள், போன்ற முக்கியமான ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு மாவட்டத்தில் உள்ள மின்சாரவாரிய உயர் அதிகாரிகள் அங்கங்கே யுள்ள சிக்கல்கள் என்ன என்பதை பரிசீலித்து அவற்றை நிவர்த்திக்க வழிவகை செய்தால் மிக நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரன்புமிக்க சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

இந்த அறிக்கையில் எடுத்தவுடன் அபாய சிக்னல்—அறிவிப்பு ஒன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது நான்காவது திட்ட இறுதியில் இம்மாநிலத்தில் 530 மெகவாட் அளவு பற்றாக்குறை யாகவே இருக்கும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? கழிந்த 3 ஆண்டுகளாக இந்த அரசு உற்பத்தித் துறையில் கவனம் செலுத்தவில்லை. 1967 வரையில் தான் மின்சார

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

வாரியம் உற்பத்தித் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. பிறகு போதுமான அளவு உற்பத்தி செய்யவில்லை என்பதே இந்த அறிவிப்புக்கு அர்த்தமாகிறது.

வளர்ந்து வருகிற சமுதாயத்தில், வளர்ந்து வருகிற பொருளாதாரத்தில் உணவு உற்பத்திக்கும் சரி, தொழில் பெருக்கத்திற்கும் சரி மின்சாரம் அத்தியாவசியத் தேவையாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்க 1967-க்கு முன்னாலே இருந்த சர்க்கார் 6 திட்டங்களுக்கு ஆரம்ப வேலைகளைச் செய்து விட்டுப்போயிருந்தும், இந்த அரசு மின் உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய அந்தத் திட்டங்களில் ஏன் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பது தெரியவில்லை.

உதாரணமாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற பரளியாறு திட்டத்திற்கு இந்த அரசு ஒரு பைசா கூட ஒதுக்கவில்லை. ஆகவேதான் இந்தத் திட்டத்தை இந்த அரசு கைவிட்டுவிட்டதா என்று ஐயப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படியின்றி வருகிற ஆண்டிலாவது மின் உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க இந்த 6 திட்டங்களுக்கும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எனக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர்கள் தமிழக முதல்வர் தொழிலாளர் பிரச்சினையில் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து மத்திய அரசாங்கத்தின் வேஜ் போர்டு ரெக்கமென்டேஷன் வருவதற்கு முன்னாலேயே மின்சார வாரிய ஊழியர்களுக்கு அதிக நன்மை அளித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் உதாரணமாகக் கூறுகிறேன். கழிந்த மே மாதத்தில் மின்சார வாரியம் பல தொழிற்சங்கங்களையும் கலந்துகொண்டு உடன்படிக்கை அடிப்படையில் தொழிலாளர்களுக்கு அநீதி விளைகிற அளவுக்குத்தான் செய்திருக்கிறார்களே தவிர நன்மைகள் நிச்சயமாக இல்லை என்று கூற முடியும்.

இங்கு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் ஒரு அக்ரிமெண்ட் இருக்கிறது. அதன்படி ரூ. 200-ம் அதற்குக் குறைந்த மாத ஊதியம் பெறும் எல்லா பணியாளர்களும் 32 ரூபாய்க்குக் குறையாத அளவில் அதிகப்படியான மாதாந்திர ஊதியம் (சம்பளமும் பஞ்சப்படியும்) பெறுவர். ஆனால் உண்மையில் எல்லாத் தொழிலாளர்களும் ரூ. 200-க்கு குறைவாக சம்பளம் பெறுகின்றவர்கள் எல்லாம் ரூ. 32 பெறுகிறார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. உதாரணமாக ஒரு லைன் இன்ஸ்பெக்டரை எடுத்துக்கொண்டால் அவர் 135—5—175 என்ற ஸ்கேலில் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்குப் பஞ்சப்படி எல்லாம் சேர்ந்து ரூ. 277 வருகிறது. தற் போதுள்ள ஊதிய உயர்வுப்படி $160 + 122 = 282$ தான் கிடைக்கிறது. ஐந்து ரூபாயை 32 ரூபாய் ஆக ஆக்கியிருப்பது விந்தையிலும் விந்தையாக இருக்கிறது. ஐந்து ரூபாயோடு சேர்த்து 2 இன்கிரிமென்ட் 20 ரூபாயும் அதனுடன் பர்சனல் பே ஏழு ரூபாயும் சேர்த்துக் கொடுத்தால் 32 ஆக உயருகிறது. ஆனால் இப்போது கொடுக்கிற

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1970 ஆகஸ்ட் 28]

பர்சனல் பே ஏழு ரூபாயும் அடுத்த ஆண்டு இன்கிருமென்ட்டிலே பிடித்து விடுகிறார்கள். ஆக, இந்த நிலையில் மின்சார ஊழியர்களின் மீது மின்சார வாரியம் செய்து கொண்ட முடிவு அநீதி என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

அக்ரிமென்ட்டிலே பல ஒழுங்கீனங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக லைன் இன்ஸ்பெக்டர் கிரேடு 115 ரூபாய் பெற்றிருந்தவருக்கு இப்போது 160 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 135 பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற பர்ஸ்ட் கிரேடு லைன் இன்ஸ்பெக்டருக்கு ரூ. 160தான் ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ரூ. 160 வாங்கி வந்த சர்வேயருக்கு (அன்-குவாலிபைடு) 210 ரூபாயாகவும், ரூ. 160 வாங்கிக்கொண்டிருந்த செகண்டு கிரேடு போர்மனுக்கு ரூ. 230 ஆகவும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுமாதிரி வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்ற பாகுபாடுடன் காணப்படுகிறது.

அடுத்தபடியாக, நண்பர் திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசும் போது மத்திய அரசாங்கம் ஊதியக்குழுவின் மீது பரிந்துரை செய்வதற்கு முன்னாலேயே மாநில அரசாங்கம் தலையிட்டு மின்சார வாரிய ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வை அளித்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த அக்ரிமென்ட்டில் தாற்காலிகமாக வேலை செய்யும் ஊழியர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கான வழி வகைகள் செய்யப்படவில்லை: ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பரிந்துரைகளில் 8-வது பாராவில் கடைசியாகக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

The Wage Board recommends that such posts should be filled up by regular workers chosen from among existing muster-roll, work charged workers as far as practicable depending upon their suitability.

அதாவது இப்போது தாற்காலிகமாக உள்ள இந்த ஓர்க் சார்ஜ்டு தொழிலாளர்கள், காஷுவல் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக இப்போது காலியிருக்கின்ற இடங்களுக்கு நியமிக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்து இருக்கின்றது. அது பற்றி நமது மின்சார வாரிய தொழிலாளர்கள் அக்ரிமென்ட்டில் ஒரு வார்த்தை கூட இல்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாக கோதையாறு திட்டத்தில் 7, 10, 15 ஆண்டுகளாக தாற்காலிகமாக வேலை செய்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கோதையாறு திட்டம் இப்போது முடிவடையும் தறுவாயில் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் முடிவடைந்தவுடன் அங்கே இருக்கும் பணியாளர்களும் படித்த பட்டதாரிகளும் வீட்டுக்கு அனுப்பப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இலாகாவில் நிரந்தரமான தொழிலாளிகளை நியமிக்கும்போது கோதையாற்றில் இருக்கும் தற்காலிகத் தொழிலாளிகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள அருமனை, களியல், ஆத்தூர் திருவெட்டாறு, திருப்பரப்பு, குலசேகரம், பொன்மனை அருவிக்கரை

1970 ஆகஸ்ட் 28] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஆகிய பஞ்சாயத்துக்களில் மின் இணைப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் இரவு பத்து மணி வரையில் அந்த விளக்குகள் சரிவர எரிவது இல்லை. படிக்கின்ற மாணவர்களும் பிள்ளைகளும் மண்ணெண்ணெய் விளக்குகளில் படிக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. இதற்கான காரணங்கள் என்னவென்று கேட்டால் டிரான்ஸ்பார்மர்கள் மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இவற்றை உடனே மாற்றி அங்கே உள்ள மக்களுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கடைசியாக தற்போது தக்கலைக்கு அருகாமையிலுள்ள மூலச்சியில் இருக்கின்ற டிபுடி சீப் அக்கவுண்டெண்ட் ஆபீஸை நெல்லை மாவட்டத்திற்கு மாற்றுவதாகக் கூறப்படுகிறது: இப்போது அந்த ஆபீஸ் சர்க்கார் பில்டிங்கிலே இருக்கிறது. ஆனால் புதிதாக மாற்றப்பட்டால் அதை வாடகை கட்டடத்திலே வைக்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். அது அரசாங்கத்திற்குப் பெரும் நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தும். ஆகவே இப்போது இருக்கின்ற மூலச்சி கிராமத்தில் இருந்து அதை மாற்றவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வசதி ஏற்படுத்தித் தந்ததற்காக நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவோடு முடிவுறுகின்றன. பேரவை நாளை காலை 9 மணி அளவில் மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

9. பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and orders.

@ 235. Notification issued with Roc. No. 187088/69-P1, dated the 15th December 1969 in regard to exclusion of Peria Kattupakkam village from the Aminjikarai Panchayat of Chingleput District for the constitution of a separate Panchayat by name "Peria Kattupakkam," [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act, XXXV of 1958)].

@ 236. Notification issued with Ref. No. 187445/69-P1, dated the 15th December 1969 in regard to exclusion of certain areas from the Ethakoil Town Panchayat of Madurai district for the constitution into separate Panchayats. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act, XXXV of 1958)].

@ 237. Notification issued with G.O. No. 1777, Revenue, dated the 9th June 1970, in regard to exemption from liability to sales tax by India Tourism Development Corporation Limited, on the sales of articles sold at the Duty-Free shop at the Meenambakkam Air-Port, Madras. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959)].